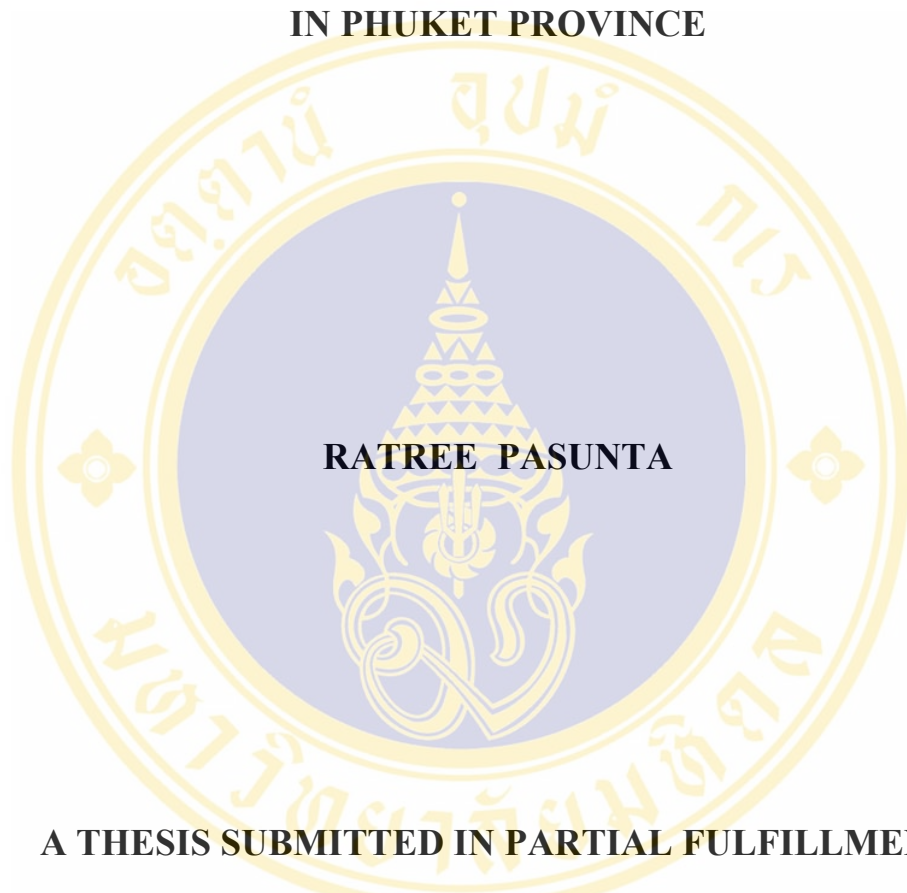

**KNOWLEDGE AND ATTITUDES
OF SUBDISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION
MEMBERS TOWARDS ECOTOURISM
IN PHUKET PROVINCE**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF EDUCATION (ENVIRONMENTAL EDUCATION)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2003

ISBN 974-04-3211-5

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

Thesis
entitled

**KNOWLEDGE AND ATTITUDES OF
SUBDISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION MEMBERS
TOWARDS ECOTOURISM IN PHUKET PROVINCE**

.....

Mrs. Ratre Pasunta
Candidate

.....

Asst.Prof. Temduang Ratanathusnee,
B.Sc. (Chemistry),M.A.
Major-Advisor

.....

Lect. Pattaraboon Pitchayapaiboon,
Ed.D.
Co-Advisor

.....

Lect. Sompong Thongchai,
Tech.,Ed.D.
Co-Advisor

.....

Assoc. Prof. Waraporn Thitinanthapan,
D.D.S, Grad. Dip. Clin. Sc. (Endodontics)
M.Sc. (Clinical Science), Board in Endodontics
Acting Dean
Faculty of Graduate Studies

.....

Asst.Prof. Wasin Pleumcharoen,
M.Ed.
Chair
Master of Education Programme in
Environmental Education
Faculty of Social Sciences and Humanities

Thesis
entitled

**KNOWLEDGE AND ATTITUDES OF
SUBDISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION MEMBERS
TOWARDS ECOTOURISM IN PHUKET PROVINCE**

was submitted to the Faculty of Graduate Studies, Mahidol University
for the degree of Master of Education (Environmental Education)

on
June 9, 2003

.....
Mrs. Ratre Pasunta
Candidate

.....
Asst. Prof. Temduang Ratanathusnee,
B.Sc. (Chemistry), M.A.

Chair

.....
Lect. Pattaraboon Pitchayapaiboon,
Ed.D.

Member

.....
Assoc. Prof. Thawatchai Boonchote,
Ph.D.
Member

.....
Lect. Sompong Thongchai,
Tech., Ed.D.

Member

.....
Assoc. Prof. Waraporn Thitinanthapan,
D.D.S, Grad. Dip. Clin. Sc. (Endodontics)
M.Sc. (Clinical Science), Board in Endodontics
Acting Dean
Faculty of Graduate Studies
Mahidol University

.....
Assoc. Prof. Suree Kanjanawong,
Ph.D.
Dean
Faculty of Social Sciences and Humanities
Mahidol University

ACKNOWLEDGEMENTS

I would like to express my deep appreciation to my thesis committee, Assist . Prof. Temduang Ratanathusnee, Dr. Pattaraboon Pichayapaiboon, and Dr. Sompong Thongchai, for their guidance, review, suggestions, kindness, valuable time, criticisms, and comments throughout the success of this thesis.

I am most grateful to Assist. Prof. Temduang Ratanathusnee, my major advisor for the helpful advice, concern and invaluable of this research report. My thanks goes to Dr. Sompong Thongchai for his guiding me advanced statistics with his strong experience and Assoc. Prof. Dr. Rachanont Supapongpichate for his assistance review and approval in questionnaires.

My sincerest appreciation goes to Mr. Bunyat Jariyalerpong (former Provincial Administration Organization member in Phuket) for his sharing of experiences in the local ecotourism and providing the residence while the trial period.

A special note of thanks goes to Mr. John Hills, Vice President of Union Bank of California and Dr. James Baron, Chief Executive Officer and President of Polygenetics Inc. for their review and understanding. My deep gratitude goes to Mondial Orient Co., Ltd (my previous company) for valuable time, financial support and for his kind assistance in many ways.

Finally, my love goes to my family for helping me accomplish this thesis. Thanks to my father Mr. Phew Arunpan, my mother, Mrs. Obb Arunpan, my sisters, brothers, and friends for being a source of pride to me.

Ratree Pasunta

KNOWLEDGE AND ATTITUDES OF SUBDISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION MEMBERS TOWARDS ECOTOURISM IN PHUKET PROVINCE

RATREE PASUNTA 4237840 SHED/M

M.Ed. (ENVIRONMENTAL EDUCATION)

THESIS ADVISORS: TEMDUANG RATANATHUSNEE, B.Sc. (Chemistry),M.A.,
PATTARABOON PICHAYAPAIBOON, Ed. D., SOMPONG THONGCHAI,
Tech., Ed.D.

ABSTRACT

The objectives of this research were to study the level of knowledge and attitudes towards ecotourism of Subdistrict Administration Organization (SAO) members in Phuket Province, to compare the knowledge and attitudes towards ecotourism of SAO members, through cross tabulations of the following independent variables: gender, age, level of education, primary occupation, monthly income, received information and training experience and to study the correlation between knowledge and attitudes towards ecotourism of SAO members

A questionnaire was developed, tried out, and employed for data collection. Total number of the population was 173 persons. Data analysis was processed by the SPSS for Windows program/1998 in order to compute various statistics. There were percentage, mean, standard deviation, one-way analysis of variance, least significant difference (LSD), and Pearson's product moment correlation coefficient.

Research results illustrated that the knowledge towards ecotourism of the SAO members was at a medium level, and attitudes towards ecotourism of SAO members were positive. The knowledge was significantly different according to the independent variables as age, level of education, primary occupation, monthly income, information received about ecotourism, and training experience at the 0.05 level. The attitudes were significantly different according to the independent variables as age, primary occupation, monthly income, information received about ecotourism, and training experience at the 0.05 level. The knowledge and attitudes towards ecotourism of the SAO members were positively related.

Recommendations from the study are that, it should be arranged knowledge through a training process, exhibitions, and leaflets dissemination on the topics of ecotourism for the Subdistrict Administrative Organizations members to develop proper ecotourism sites effectively.

KEY WORDS: KNOWLEDGE / ATTITUDE / SUBDISTRICT
ADMINISTRATION ORGANIZATION MEMBERS/ECOTOURISM

ความรู้และเจตคติของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ต
(KNOWLEDGE AND ATTITUDES OF SUBDISTRICT
ADMINISTRATION MEMBERS TOWARDS ECOTOURISM IN
PHUKET PROVINCE)

ราตรี ปสันตา 4237840 SHED/M

ศษ.ม. (สิ่งแวดล้อมศึกษา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ผศ.เต็มดวง รัตนทัศนีย์ วท.บ. (เคมี), M.A., กัทรบูรณ
พิชญไพบูลย์ Ed.D., สมพงษ์ ชงไชย, Tech., Ed.D.

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาระดับความรู้และเจตคติของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ตโดยศึกษาเปรียบเทียบความรู้และเจตคติในเรื่องดังกล่าวจำแนกตามตัวแปรอิสระที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน การรับข้อมูล ข่าวสาร และ ประสบการณ์การอบรม นอกจากนี้ยังมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้และ เจตคติ ที่มี ต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อีกด้วย

การดำเนินการวิจัยได้มีการสร้างแบบสอบถามไปทดลองใช้และปรับปรุงให้สมบูรณ์มีความเชื่อถือได้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรเป้าหมาย จำนวน 173 คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์แบบการทดสอบสมมติฐานทางเดียว การเปรียบเทียบแบบคู่ least significant difference (LSD) และการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบ่งชี้ให้เห็นว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในระดับปานกลาง และมีเจตคติในเชิงบวก ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของสมาชิก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามตัวแปร อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน การรับรู้ข่าวสาร เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และประสบการณ์การอบรม เจตคติ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของสมาชิกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนก ตามตัวแปร อายุ อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ ประสบการณ์การอบรม นอกจากนี้พบว่าระดับความรู้และเจตคติมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยหน่วยงานที่รับผิดชอบควรจัดอบรมเพื่อเพิ่ม ความรู้ ความเข้าใจ ให้แก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดนิทรรศการและการจัดส่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ที่รับผิดชอบได้ถูกต้องตามหลักการและอย่างมีประสิทธิภาพ

CONTENTS

	Pages
ACKNOWLEDGEMENTS	iii
ABSTRACT (English)	iv
ABSTRACT (Thai)	v
LIST OF TABLES	viii
LIST OF FIGURES	xi
CHAPTER	
I INTRODUCTION	
1. Rationale and Justification	1
2. Research Objectives	6
3. Research Questions	7
4. Research Hypotheses	7
5. Research Scope	7
6. Research Framework	8
7. Definitions of the Terms	8
8. The Advantage from the Research	9
II LITERATURE REVIEW	
1. Ecotourism	11
2. Knowledge and Attitude	18
3. General Information about Phuket Province	23
4. Ecotourism of Phuket	24
5. Subdistrict Administration Organizations	32
6. Related Researches	35
III RESEARCH METHODOLOGY	
1. Population	41
2. Research Instrument	42
3. The Development of Research Instrument	44
4. Data Collection	46
5. Data Analysis and Statistical Methodology	46
IV RESULTS	
1. Characteristics of the population	48
2. Knowledge level towards ecotourism of the population	53
3. Attitudes level towards ecotourism of the population	54
4. The Comparison of Knowledge and Attitudes according to the independent variables	55

CONTENTS (Continued)

CHAPTER	Page
IV RESULTS (Continued)	
5. The Correlation between Knowledge and Attitudes towards Ecotourism of the population	78
V DISCUSSIONS	
1. The knowledge towards ecotourism of Subdistrict Administration Organization members in Phuket	79
2. The attitudes towards ecotourism of Subdistrict Administration Organization members in Phuket	80
3. The knowledge towards ecotourism of Subdistrict Administration Organization members in Phuket Differed according to the independent variables	80
4. The attitudes towards ecotourism of Subdistrict Administration Organization members in Phuket Differed according to the independent variables	84
5. The level of knowledge and attitudes towards ecotourism Subdistrict Administration Organization members in Phuket were positively related	86
VI CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS	
1. Conclusion of Research Results	88
2. Recommendations from Research	90
3. Recommendations for Further Research Studies	91
BIBLIOGRAPHY	94
APPENDIX	
APPENDIX A General Information about Phuket	98
APPENDIX B Questionnaires	109
APPENDIX C Percentage of Knowledge and Attitudes	120
BIOGRAPHY	128

LIST OF TABLES

Table	Page
1. Number of Visitors to Phuket, Categorized Type of by Vehicle Used for Transportation, During January-December 200	3
2. Activities of Phuket	31
3. Number of Subdisdric Organization Administration Members In Muang District, Kratoo, and Talang District in Phuket	42
4. Characteristics of the population	50
5. Frequency and Percentage of Various Received Media	51
6. Frequency and Percentage of the Training experience on Ecotourism	52
7. Information Sources on Ecotourism	53
8. Number and Percentage about knowledge towards ecotourism of the population	54
9. Number and Percentage about attitude towards ecotourism of the population	54
10. The Comparison among Characteristics of the population and knowledge towards ecotourism	55
11. Multiple Comparisons for Age and Knowledge (LSD)	56
12. Multiple Comparisons Primary Occupation and Knowledge (LSD)	57
13. Multiple Comparisons for Level of Education and Knowledge (LSD)	58
14. Multiple Comparisons for Monthly Income and Knowledge (LSD)	59
15. The Comparison between Information Received by Multimedia and Knowledge towards ecotourism	60
16. Multiple Comparisons for Information Received by radio and Knowledge (LSD)	61

LIST OF TABLES (Continued)

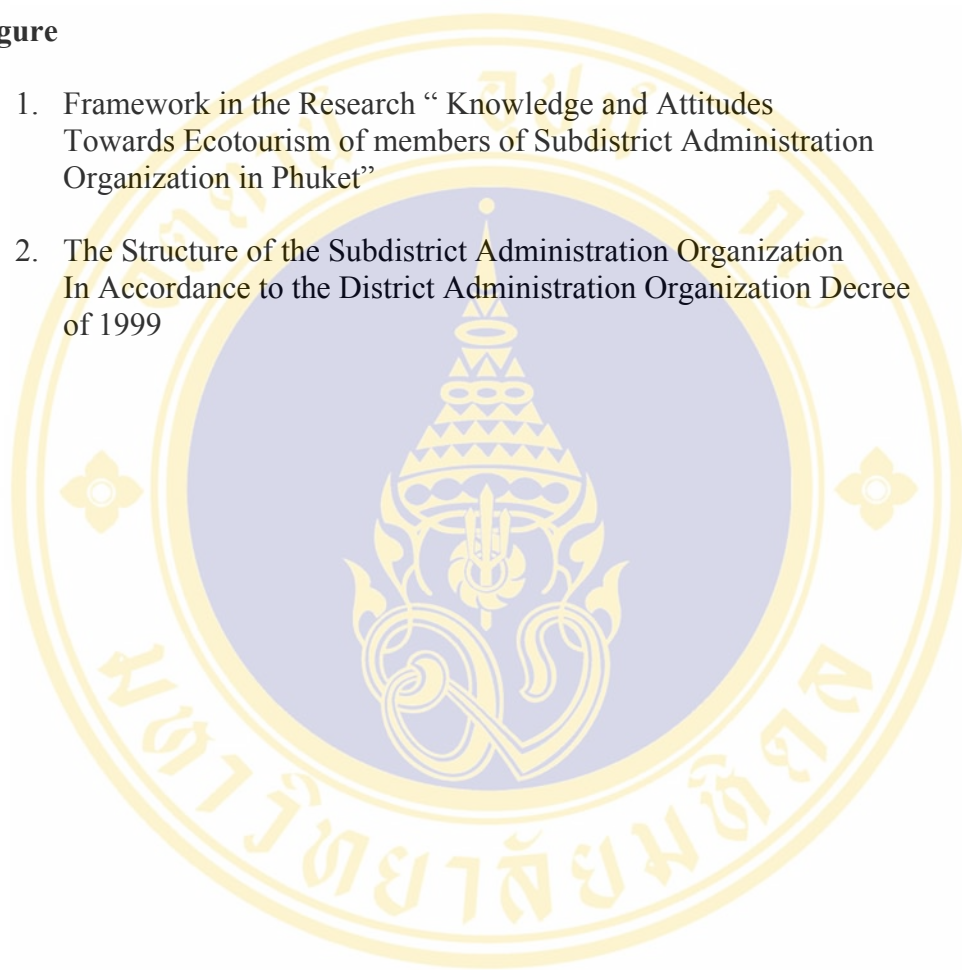
Table	Page
17. Multiple Comparisons for Information Received by newspaper and Knowledge (LSD)	62
18. Multiple Comparisons for Information Received by academic documents and Knowledge (LSD)	63
19. Multiple Comparisons for Information Received by leaflets and Knowledge (LSD)	64
20. Multiple Comparisons for Information Received by village announcing tower and Knowledge (LSD)	65
21. Multiple Comparisons for Information Received by government officer and Knowledge (LSD)	66
22. Multiple Comparisons for Received people in the village and Knowledge (LSD)	67
23. The Comparison among Characteristics of the population and attitudes towards ecotourism	68
24. Multiple Comparisons for Age and Attitudes (LSD)	68
25. Multiple Comparisons for Primary Occupation and Attitudes (LSD)	69
26. Multiple Comparisons for Monthly Income and Attitudes (LSD)	70
27. Multiple Comparisons for Information Received by Multimedia and Attitudes (LSD)	71
28. Multiple Comparisons for Received television and Attitude (LSD)	72
29. Multiple Comparisons for Received radio and Attitudes (LSD)	73
30. Multiple Comparisons for Information Received by newspaper and Attitudes (LSD)	73
31. Multiple Comparisons for Information Received by journal/magazine and Attitudes (LSD)	74

LIST OF TABLES (Continued)

Table	Page
32. Multiple Comparisons for academic documents and Attitudes (LSD)	75
33. Multiple Comparisons for Information Received by leaflets and Attitudes (LSD)	76
34. Multiple Comparisons for Information Received by village announcing tower and Attitudes (LSD)	77
35. Multiple Comparisons for Information Received by government offices and Attitudes (LSD)	78
36. The correlation between Knowledge and Attitudes towards Ecotourism of target population	78
37. Percentage of Knowledge and Attitude	121

LIST OF FIGURES

Figure	Page
1. Framework in the Research “ Knowledge and Attitudes Towards Ecotourism of members of Subdistrict Administration Organization in Phuket”	8
2. The Structure of the Subdistrict Administration Organization In Accordance to the District Administration Organization Decree of 1999	33

CHAPTER I

INTRODUCTION

1. Rationale and Justification

The environment is any and everything that surrounds humans, living and non-living, both tangible (with the ability to be touched and seen) and intangible (such as culture, tradition, and beliefs). These were factors that would impact each other and support one another. The impact from one factor would support or destroy another factor unavoidably. The environment was a cycle that interlinks all elements; humans were closely connected to the environment. In the past, problems of natural balance in ecological systems did not occur often. Nature therefore could adjust its own balance. There were no critical environmental impacts, and severe environmental problems had yet to appear. With the advent of technological advances, economy, and industrial expansion in the human search for happiness and comfort, more and more natural resources were increasingly used. Almost all countries became focused on economic development, which have facilitated the development of environmental problems that were still within an acceptable range.

Time passed, and at present it could be seen that severe environmental problems had occurred in some parts of the world and these problems were similar in both developed and developing countries, such as the problem of water, air, and chemical pollution; the problem of quickly deteriorating natural resources such as oil, minerals, forests, wild animals, and animals that should be safeguarded for education; the problem of establishing communities and residences of humans, where inappropriate city planning resulted in crowded communities; the usage of wrong resources; and the problem of deterioration and trash.

The problem of population growth, which had been ever increasing, also increased consumption needs in all areas, whether it was food, shelter, or energy. The problem of economic growth and technological progress as well as economic development increased the standard of living; resources were consumed in excessive amounts, with more energy being used. Technological progress encouraged the increased use of resources.

One part of Thailand's development was the development of the tourism industry, with one of the important factors of this development being tourism for the economy and mass tourism. During the past years, deterioration occurred because of the tourism industry; the environmental quality of natural resources was decreased, and pollution affected the health of the people.

Phuket province, the pearl of the Andaman Sea, was a tourist city that was famous worldwide for its beautiful scenery and its beaches. It was replete with the most modern conveniences for tourists. Phuket is the largest island in Thailand and is a province in the southern region of the country, near the Andaman Sea in the Indian Ocean. Phuket has a large area of coral reefs that were rather healthy, and the quality of the ocean water was at a good level. There were a total 265 places of accommodation, 164 of which were hotels. Phuket's travel agencies and scuba diving services total 205 places. A large area of the island was used for tourism purposes (Tourism Authority of Thailand: 1998). There was convenient transportation to Phuket and many tourists had gone there. The project for surveying the number of visitors, categorized by vehicle, in the year 2000 made it known just how many tourists came to Phuket and with what type of vehicle.

Table 1 Number of Visitors to Phuket, Categorized by Vehicle of Transportation, During January – December 2000

Transportation Vehicle		Thai Visitor		Foreign Visitors		Total	
		Numbers	Percent	Numbers	Percent	Numbers	Percent
Type of Transportation	Plane	406,576.00	42.30	1,530,916.00	61.27	1,937,492.00	56.00
	Bus	212,062.00	22.06	222,981.00	8.92	435,043.00	12.58
	Private Car	341,171.00	35.50	739,089.00	29.58	1,080,260.00	31.23
	Others	1,284.00	0.14	5,494.00	0.23	6,778.00	0.19
	Total	961,093.00	100.00	2,498,480.00	100.00	3,459,573.00	100.00

Source: Statistics and Analysis Committee, Tourism Authority of Thailand, 2000

From the table 1 of statistics above, it could be seen that even with just evidence for the year 2000, many Thai and foreign visitors went to Phuket. This would be due in part to the fact that Phuket was full of tourist places and beautiful, natural environments scattered all around the island, as well as the availability of transportation convenience.

The growth of tourism and the number of visitors had affected the economy of the province, yet at the same time also created negative, unavoidable impacts on the local environment. These included such things as trash problems, waste water from hotels, coral reef destruction, the capture of sea animals such as oysters, using coralline to make souvenirs, invading areas to build hotels, and other tourist activities that had caused an imbalance in the natural ecosystem. These factors contributed to the deterioration of tourist resources, and some tourist sites had been destroyed before their time. With each passing day, the destruction was ever increasing and needs immediate solving.

One solution to the above mentioned problem was to introduce the concept of ecotourism to use for the economic benefit through tourism as well as for the conservation benefit of natural resources. There were three important principles in

ecotourism. The first was to create awareness in regards to natural conservation and the environment, the satisfaction of tourists, and the participation of the local community, as well as the distribution of income. This kind of tourism was one in which all parties involved were responsible for the natural environment, the ecosystems, and places of history and culture that still stood, trying to create the least amount of environmental impact (Tourism Authority of Thailand: 1997). In addition, ecotourism also gave importance to imparting environmental knowledge to tourists by letting them learn about natural features and culture, which could be done in Phuket through the use of many activities that differ in each area. Communities would receive both direct and indirect benefits as well as participate in the organization by focusing on making the tourist places as attractive as possible. Ecotourism was one way of solving the problem of environmental destruction and deterioration due to tourism.

There were many types of ecotourism in Phuket. Tourism Authority of Thailand (TAT) divided the characteristics of the resources into 2 groups, as follows (TAT, 1997: 15)

1. Land tourism was tourism in the natural forests and mountains that had a forest ecosystem, such as nature walks, forest trailing, bird watching, camping, mountain bicycling, and village touring to see the lives of natives.
2. Sea tourism was tourism in the natural oceans that included seaside resources until various islands, which may also included mangrove and swamp. Activities would include diving to see coral, sea walking, releasing sea turtles, camping to see turtles lay their eggs, canoeing, yachting, horse-back riding on the beach, playing in the water, swimming, and walking through mangrove.

In tourism, the activities in each area were crucial in creating satisfaction, fun, and happiness for the tourists. Ecotourism activities were those that emphasized education and learning about resources. The difference between ecotourism and normal tourism was that ecotourism emphasized enjoyment through knowledge and staying within boundaries, with all activities requiring a knowledgeable instructor.

Knowledge was important in ecotourism in the way that factored into truth, rules, and structures. Those were from studying the processes and situations that came

from observations, training experiences, information received, or from reports. If the people had knowledge of ecotourism and knew its value it would help to encourage more tourists to consider ecotourism, thus benefiting the community.

Temduang Ratanathusnee (1996:15) stated that “in order to educate the people to have awareness on environmental problems and take up the responsibility of their commitment to participating in conserving environmental quality as well as have the skill to evaluate and choose the best choice in problem solving. They must go through the environmental education process by receiving knowledge and understanding in environmental content and in changing their attitude in order to result in behavior that promotes environmental conservation.”

Therefore, changing to the tourism that local people employ, there would have to be promoted correct knowledge and awareness in order to inspire people to take up ecotourism.

Local organizations and communities have received support for continuous development in order to become stronger and to proceed with the administration of natural resources of the people (Ministry of Science, Technology, and Environment 1966: 4). The Subdistrict Administration Organization is a local juristic entity according to the law. They have the authority to develop the Subdistrict’s economic and socio-cultural sides. The Subdistrict Administration Organization members have the following environmental duties according to section 67 and 68 of the relevant decree:

1. Arranging for the maintenance of land and sea.
2. Maintaining the cleanliness of roads, waterways, sidewalks, and public places as well as the collection of trash.
3. Preventing diseases and protecting against communicable diseases.
4. Protecting, caring for, and conserving natural and environmental resources.
5. Making water available for consumption and agricultural and other uses.
6. Making electricity or other means of light available and maintaining it.
7. Making water treatment pipes available and maintaining them.

8. Protecting, caring for, and conserving public resources and natural treasures.

The Subdistrict Administration Organization could be seen as the governing organization closest to the people and one where they could participate in the administration of the Subdistrict and village. Therefore, should all Subdistrict Administration Organizations develop their potential and operate fully within their abilities then the development of the country would be even more effective, especially in regarding to ecotourism development. How much or little development could be influenced would be up to the knowledge and attitudes towards ecotourism of the Organizations, which would have to use the knowledge to organize appropriate projects.

The researcher was therefore interested in studying the knowledge and attitudes towards ecotourism that were possessed by of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket. The research would be a foundation of information for the relevant organizations to improve their plans to further development to ecotourism in Phuket.

2. Research Objectives

The objectives of this research were as follows:

1. To study the level of knowledge and attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket.
2. To study and compare the knowledge and attitudes towards ecotourism among the Subdistrict Administration Organization members in Phuket, in consideration with the following independent variables: gender, age, level of education, primary occupation, monthly income, information received, and training experience.
3. To study the correlation between knowledge and attitudes towards ecotourism among the Subdistrict Administration Organization members in Phuket.

3. Research Questions

1. What was the level of knowledge on ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket?
2. What were the attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket?
3. Did the knowledge and the attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket differ according to the independent variables studied?
4. Were the knowledge and attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket related?

4. Research Hypotheses

1. The knowledge towards ecotourism the Subdistrict Administration Organization members in Phuket were at a medium level.
2. The attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket were positive.
3. The knowledge and attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket differed according to the independent variables studied.
4. The knowledge and attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket were positively related.

5. Research Scope

1. This research studied a total of 173 Subdistrict Administration Organization members in Muang District, Kratoon District, and Talang District in Phuket, by the use of questionnaires.
2. The variables used in the research could be categorized as follows:

- 2.1 Independent variables were gender, age, level of education, primary occupation, monthly income, information received, and training experience.
- 2.2 Dependent variables were knowledge and attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members.
- 3. This research studied in the year 2002

6. Research Framework

The researcher designed the research framework in order to study that the dependent variables were according to the independent variable as follows:

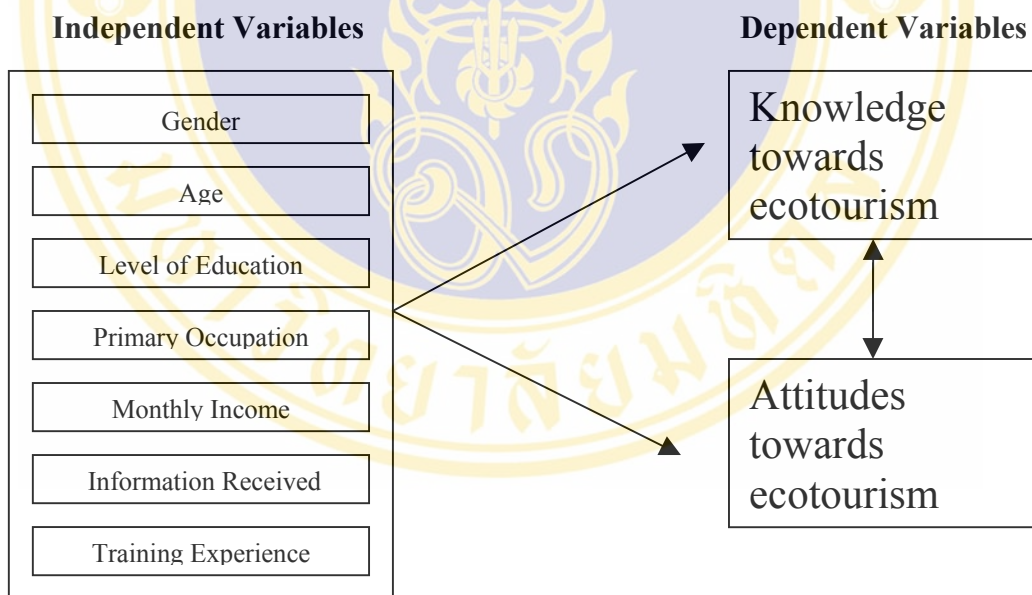

Figure 1 Framework in the research “Knowledge and Attitudes towards Ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket”

7. Definitions of the Terms

Knowledge meant the facts, truths, memory, news, and situations about ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket.

Attitude meant the emotional leaning towards positive or negative, readiness to believe and to receive various experiences of ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket.

Ecotourism in Phuket meant a responsible travel or tourism that created knowledge and understanding of an ecosystem, the nature, social and cultural conditions, and the way of life in the local communities. It was a method of tourism that takes the form of activities both on land and in the sea, such as scuba diving, fishing, life styles, releasing sea turtles, riding in a glass submarine, camping to see turtles lay eggs, bird watching, nature walking, and nature study in Khao Pra Taew Non Hunting area and Wildlife Conservation Development and extension Center as well as Sirinart National Park.

The Subdistrict Administration Organization members (SAO) in Phuket meant those who were in Muang District, Kratoo District, and Talang District, Phuket province, who had been promoted and elected for in accordance to the Subdistrict and Subdistrict Administration Decree of 1999.

Information Received meant the frequency which the Subdistrict Administration Organization members in Phuket received information in regards to ecotourism in Phuket from various sources, such as radio, television, and newspaper. There are 4 levels: Never Receive; Receive (1-2 times / month); 3-4 times / month; and more than 4 times / month.

8. The Advantage from the Research

1. The research provides basic data on knowledge and attitudes towards ecotourism among the Subdistrict Administration Organization members in Phuket.

2. The research finds out the relationship exist between knowledge and attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members

in Phuket. This can lead to create others activities that can help SAO members' participation in environmental conservation.

3. In addition, the research provides information in planning development of human resources to increase the potential of the local Subdistrict Administration Organization members. This was in accordance to the 8th National Social and Economic Development Plan.

CHAPTER II

LITERATURE REVIEW

All the relevant and related documents, principles, documents, and researches used in this research framework included:

1. Ecotourism
2. Knowledge And Attitude
3. General Information About Phuket
4. Ecotourism in Phuket
5. Subdistrict Administration Organizations
6. Related Researches

1. Ecotourism

1.1 Meaning of Ecotourism

Yuwadee Niratrakul, (1995:3) who wrote on Ecotourism, stated that the word was a combination of the two words 'ecology' and 'tourism.' There are other words with the same meanings, such as 'Nature-based tourism,' 'Green tourism,' and 'Bio tourism.' These words were created to convey sustainable tourism.

The mentioned work also stated the source of the words as by the following individuals and groups:

1. The first to define ecotourism as a form of tourism related to traveling to natural environments with the objective of admiring, learning, and enjoying the surrounding flora and fauna within that environment.

2. Ecotourism to define tourism beneficial to conservation through its ability to earn money for maintenance let the local people have an income, and create environmental consciousness.

The Ecotourism Society defined it as traveling to natural environments for studying nature's history and culture carefully without causing any change or

damaging the ecosystem, as well as creating an economic opportunity that affects environmental conservation and the well being of local people.

3. It was improved the definition from The Ecotourism Society to emphasize conciseness as: “traveling responsibly through natural environments which improves conservation and the lives of local people.”

4. The ecotourism was a sub sector of the tourism industry; all business factors still needed to be considered, however, such as marketing, products, management, money, and people. Business must consider the environment, such as using green advertising that emphasizes the environment and environmental studies. The products, or the environment, must be able to attract people; management must guarantee the least impact to the environment; and people need to have knowledge about the environment, tourists, and local people.

The Tourism Authority of Thailand defined ecotourism as “traveling to any tourist area for the objective of studying, admiring, and enjoying the surroundings, nature, society, culture, and way of living of local people on the basis of knowledge and responsibility toward ecology.”

On the basis of the mentioned definitions ecotourism, tourists are people who look for the following activities:

1. Activities that give various experiences
2. Experiences in visiting natural sites or situations to come into contact with culture and living conditions of different societies
3. Opportunities to learn about the environment and different cultures
4. Support for the conservation of nature and resources in the area visited

The ecotourism is as traveling to a certain area to learn of its natural characteristics and culture on the basis of ecology, with the learning supported through the participation of local people in order to focus on developing consciousness for sustainable ecosystems.

The Thailand Institute of Scientific and Technological Research defined ecotourism as responsible travel to unique, natural local and cultural places where learning takes place under environmental management and the participation of local people, in order to create awareness towards the ecosystem. Ecotourism has 4 main principles:

1. It is nature-based tourism, focusing on unique local, historical, and cultural aspects that affect the ecosystem of the area
2. It uses sustainable management to let tourists responsibly travel with little or no impact to the environment
3. It is a learning process for tourists that educates them about the ecosystem and gives them knowledge, experience, and creates appreciation in order to create awareness and consciousness for tourists, local people, and relevant entrepreneurs
4. It is tourism that involves the local community or people participation for local benefits, such as income distribution, elevating quality of life, and remuneration for maintenance of tourism spots and to ultimately let the people efficiently control their development (Tourism Authority of Thailand, 1998:7-9)

If one factor is missing, the completeness of the ecotourism will be lowered until it becomes unsustainable tourism.

From the above definitions, ecotourism is travel that creates knowledge and understanding about the ecology, nature, society, and culture of people without creating any environmental or social, cultural, and traditional impact on the people. It distributes income, creates work, and lets local people participate in receiving benefits for better living, as well as to create sustainable tourism.

The following principles are important:

1. Travel to natural places by emphasizing the natural, ecological, and cultural aspects of the place
2. Travel that creates environmental knowledge and values that would have positive results in environmental conservation
3. Travel that results in sustainability, or the least impact
4. Travel that includes local people's participation and creates benefits for locals such as income distribution, creation of jobs, or planning tourism development, with some earnings going towards environmental conservation
5. Travel that gives tourists the most experience and satisfaction

1.2 Objectives of Ecotourism

Yuwadee Niratrakul (1995:55) stated the objectives of ecotourism as:

1. Developing awareness and understanding of tourism in doing good for the environment
2. Increasing quality experiences for tourists or traveling visitors
3. Improving the quality of life of local people
4. Maintaining the quality of the environment

The objectives ensure that tourists get the most satisfactory experience and knowledge, local people get an improved quality of life, the country's economy improves, and the place results in sustainable tourism.

1.3 Components of Ecotourism

The Tourism Authority of Thailand set the following ecotourism components:

1. Creating awareness about environmental conservation – this is dependent on all parties, including tourists, local people, guides, and government officials related to tourism, with the goal being sustainability
2. Satisfaction of tourists – tourists that go for ecotourism are those that are more interested in getting knowledge and understanding than material conveniences; therefore, their desire for knowledge and understanding needs to be catered to in order to satisfy them fully.
3. People participation – tourism has an important role in developing the economy and society of local people; giving local people a chance to participate, such as through being guides, will directly and indirectly benefit them.

Saree Wechbusakorn (1996:81) an officer in the Environmental Conservation Office of the Department of Forestry stated that ecotourism must have 4 components:

1. Must have least environmental impact
2. Must give knowledge to tourists
3. Must let local people benefit from tourism
4. Must let local people participate in planning, deciding, and managing tourism, and everyone from tourists, entrepreneurs, and all involved officials must recognize they are responsible for those places. Tourists

must receive information and understanding of the environment, and local people must benefit as well.

1.4 Types of Ecotourism

Dr. Sirikul Bappong (Cited in Sriporn Somboontham, 1993:30) from the Environmental Committee Office felt that eco-tourists could be divided into 4 groups according to their level of interest in nature.

1. Eco-tourists, whose main objective is to study the plant and animal life of the environment and ecosystem that they visit
2. Nature- or herb-loving tourists, whose main interest is in environmental beauty and living conditions of local people
3. Tourists that love excitement and trying new things in places far from civilization, or 'roughing it' in places such as forests or camping on mountains
4. General tourists who admire nature for the different experiences it can give. Dowling established styles of ecotourism with the reason that planning for ecotourism management needs understanding of the number and the different styles of eco-tourists, considered from:
 - Natural characteristics the tourist wants
 - Any direct involvement with nature
 - Size of the tourist group
 - Communication and use of the guide
 - Dependence on vehicles and other conveniences
 - Satisfaction and experience of tourists

Queenland Ecotourism Policy (Cited in Sriporn Somboontham, 1993:30) defined 3 forms of ecotourism:

1. Frontier Ecotourism – This type of ecotourism relates to individuals or small groups of no more than 10 people, using non-vehicular travel methods (e.g., walking) to travel to distant places. These tourists are very self-reliant, like challenges, and use their expertise in surviving.

Small Group Ecotourism – This form is for individuals or groups of no more than 15 people, traveling to places most people do not go. This is suitable for people of different ages, who do not need any special survival knowledge

2. Popular Ecotourism – This form is mostly related to vehicular travel that is able to take a large number of tourists who want little self-reliance and do not need much challenge but would like convenience (tourist service, food, and bathroom). People of all ages and physical health are grouped together.

1.5 Advantages and Disadvantages of Ecotourism

Sriporn Somboontam (1994:55) stated the following advantages and disadvantages of ecotourism:

Advantages

1. Another method of integrating economic benefit and conservation
2. A form of tourism that helps create awareness of conservation
3. A way of increasing the earnings and creating jobs for local people
4. A way of increasing the number of quality tourists who enter the country
5. A form of tourism that helps promote the country's image as one of beauty and natural and cultural richness and diversity

Disadvantages

If there were a lack of careful planning and systematic, effective control, there would be detrimental effects to the environment and ecosystem.

1.6 Policies for Developing Ecotourism in Thailand

The Tourism Authority of Thailand (TAT) established 8 main policies, as follows (TAT, 1995:8-9):

1. Encourage tourists from other countries to travel to Thailand in order to increase foreign currency cash flow into the country
2. Expand tourist places in every place in order to distribute tourism income to people of all regions

3. Preserve and re-establish cultural and natural resources to remain uniquely Thai
4. Develop public utilities and other tourist conveniences up to standard in order to cater better to tourists
5. Ensure physical and material safety of all tourists, both foreign and local, when traveling to various tourist places
6. Promote domestic travel for Thais, especially youth and those with low income, in order to increase benefits of travel for Thai people
7. Increase the number of Thai people working in the tourism industry
8. Encourage local people to participate in activities relating to tourism development

The policies of ecotourism development from TAT emphasize the maintenance and conservation of natural resources for later generations and also paid attention to the economic situation of the country and the local people. In addition, the TAT also set policies to guide the operations of ecotourism, as follows (TAT,1995:19):

1. Promote and develop natural, historical, and cultural sites through emphasis on quality, good communications, and ability to absorb tourism
2. Coordinate work to create cooperation among all related parties, emphasizing responsibility towards ecosystems by the least amount of environmental impact
3. Create awareness, emphasizing conservation and ecological benefits
4. Proceed with planning and developing regulations to manage development and coordinate work between the private and public sectors and the local people
5. Encourage local people to participate and receive direct and indirect benefits from tourism

The above policies emphasize people participating in the development of tourism, maintaining and conserving natural environments, and directly and indirectly improving the economy for sustainable tourism development.

2. Knowledge and Attitude

2.1 Knowledge

2.1.1 Definition of knowledge

The dictionary of education defined knowledge as “facts, truths, regulations, and information that humans receive and collect” (Good,C.V., 1973:325).

The Lexicon Webster defined knowledge as “anything pertaining to facts, regulations, and frameworks that occur from studying or research, or knowledge about locations, things, or individuals from observation, experience, or reports; these should be clear and must take time.”

Wichai Wongyai (1982:130) defined knowledge as showing memorization abilities through recall.

Prapapen Suwan (1977:10) defined knowledge as an initial stage in which the student memorizes, whether through thinking or seeing/hearing; knowledge in this sense includes meanings, facts, theories, regulations, and frameworks.

Bloom,B.S., (1971:531) has given the following meaning: knowledge is something the relates to individual’s memories such as special or general events/stories, process or places. Emphasis is on memory.

In summary, ‘knowledge’ means the facts or stories, regulations, situations, or individuals that humans have collected as memories and can recall in such a way as to express, observe, or measure them.

2.1.2 Levels of knowledge

Bloom,B.S., (1956:10-24) divided the cognitive domain into 6 levels:

2.1.2.1 Knowledge is the ability of the brain to remember or maintain stories that an individual receives; to see a person’s memory skills is to see whether the person is able to remember specific things

2.1.2.2 Comprehension is the ability to communicate meanings; both in letting others know his own meaning and knowing the desires of others

2.1.2.3 Application is the ability to use knowledge and understanding to solve new problems effectively. This ability isn’t the ability to copy a method of problem solving, but whether a person can apply knowledge to solve new problems and situations successfully.

2.1.2.4 Analysis is the ability to separate issues into sub-sets

2.1.2.5 Synthesis is the ability to integrate sub-sets together into a collective whole and create a new system that is more effective.

2.1.2.6 Evaluation is the ability to make decisions through a set of criteria and standards established

2.1.3 Measurement of knowledge

Many instruments exist to measure knowledge, each suitable to various situations. The most popular instrument is tests (Boontham Kijpreedaborisut, 1988:21-25).

Tests are different in both form and objective; tests can therefore be divided through the following criteria:

1. By separating into psychological measurements, there are 3 types:

1.1 Achievement Tests, which measure knowledge and understanding in the cognitive domain. These are divided into 2 categories:

1.1.1 Teacher-Made Test – general tests created for one-time use; if used again, changes and improvements must be made as these still lack quality

1.1.2 Standardized Test – tests developed from many rounds of statistical analysis until they are accurate and satisfy many variables (e.g., difficulty level), with a norm to compare; there must be standard processes for administering tests and scoring

1.2 Aptitude Tests are those that measure aptitude of people to see how much knowledge they have and what they are exceptional in; these have 2 categories:

1.2.1 Scholastic Aptitude Test – a measurement of academics measuring which subject the person has more aptitude for. Used in showing capability of further study in that particular subject.

- 1.2.2 Specific Aptitude Test – measurement of special abilities, such as musical, medical, engineering, or art.
Used in counseling and choosing professions.
- 1.3 Personal-Social Tests are tests measuring personality and social adjustments of individuals
2. When separating through question form, there are 2 types:
 - 2.1 Essay Test – questions are established and the respondent writes essay answers
 - 2.2 Short Answer and Multiple Choice Test – questions are established and respondents would write short answers, or the answers are also given and the respondents choose the best one.
These are divided into 4 categories:
 - 2.2.1 Short Answer Item
 - 2.2.2 True-False Item
 - 2.2.3 Matching Item
 - 2.2.4 Multiple Choice Item
3. If separated with the answer format, there are 3 types:
 - 3.1 Performance Test – measures effective hands-on performance, such as for acting or typing
 - 3.2 Paper-Pencil Test – general tests that use paper and pencils or pens as tools to answer; the respondent must write all answers
 - 3.3 Oral Test – tests where the respondent speaks instead of writes; usually there is another person asking questions, such as in an interview
4. If separated by time set to answer, there are 2 types:
 - 4.1 Speed Test – tests that set little time; there are usually many questions to answer in short timeframes
 - 4.2 Power Test – tests without set time; the respondent can use as much time as they want till they finish.
5. If separating by measurement criteria, there are 2 types:
 - 5.1 Criterion-Reference Test – tests measured by objectives of learning or external regulations, adhering mostly to academics

5.2 Norm-Reference Test – tests comparing results between groups

In this research, the researcher chose the psychological method, choosing an Achievement Test, and the format was of True-False Items, in order to measure knowledge. These follow the regulations of Bloom et al, which would have to measure knowledge, comprehension, analysis, synthesis, and evaluation.

2.2 Attitude

2.2.1 The meaning of attitude

The dictionary of education defined attitude as “a certain trend or persuasion towards a situation or value; normally there would be relevant feelings toward that opinion – not only is it through feelings but also evident through actions.”

Thurstone L.L., (1967: 77) defined attitude as “the collective result of humans in regards to feelings, biases, thoughts, and fears toward something, outwardly expressed through speaking; opinions are representations of attitudes – to measure attitude, we can measure people’s opinions on various things.”

Hilgard, E.R., (1962: 214) defined attitude as “acceptance or rejection of a thing or situation, and readiness to react to that with a previous bias in deciding.”

Anastasi, A., (1967: 543) defined attitude as “the trend of reacting to a certain situation favorably or unfavorably.”

Kagan,J., (1986: 613) defined attitude as “an opinion buried in a person’s thoughts and feelings, both positive and negative, toward a certain thing; attitude is composed of 2 important factors: understanding and feelings.”

In summary, it can be said that attitude is a certain behavior beneath each individual mind, resulting from knowledge and experiences in situations, making people either support or veto certain situations or issues.

Attitude is a part of the effective domain; according to Bloom et al, it is feelings in regards to various situations through reception of knowledge, creating values, all the way until creating individual characteristics. It is impossible to clearly separate attitudes and state where they are in each stage, but attitudes are composed of 3 important parts:

1. Cognitive or Belief component – reception or beliefs of individuals toward a stimulus
2. Feeling or Evaluative component – outward actions that show like or dislike towards a stimulus
3. Behavior component – action or reaction towards a stimulus

2.2.2 Measurement of Attitude

Because attitude has 3 important components, it is necessary to measure all 3 individually as well as measure the overall by considering actions and reactions towards the stimulus, not just measuring from one action or behavior of an individual (Boontham Kijpreedaborisut, 1998: 66) This research was processed by using the questionnaires to measure the direction of attitudes of the Subdistrict Administration Organization towards ecotourism in Phuket.

2.2.3 Principles in Measuring Attitude

There are 3 initial principles that must be understood when measuring attitude (Boontham Kijpreedaborisut, 1984: 222)

2.2.3.1 Content – There is a need to include a stimulus to create a reaction. General stimuli include the content that needs to be measured; for example, to measure a person's attitude toward family life, the stimuli would include choice of life partner, age of marriage, interval between first and second child, size of family, and relationships in the family.

2.2.3.2 Direction – In measuring attitude, the direction would be a straight, continuous line from left to right or positive to negative, such as starting with strongly agree and slowly decreasing agreement until it becomes indifference to strongly disagree. These factors are still on the same continuous line.

2.2.3.3 Intensity – the intensity of the reaction toward a stimulus is different; if the intensity were high, for whichever direction, then the reaction or feelings would be more violent than if the intensity were average.

2.2.4 Tools for Measuring Attitude

Attitude measurement is a rating scale that is composed of 2 parts (Boontham Kijpreedaborisut, 1988:75): question part, called Attitude Statement, and the answer

part, which is a form of comparison. Four popular attitude measurements include Thurstone's Type Scale, Likert Scale, Guttman Scale, and Osgood Scale. Each has its own advantages and limitations, and is suitable for different situations. Choosing a scale depends on the situation and the limitations of the research.

Likert claimed that the Likert scale was the best one, depending on knowing the total value. The form of the total value has 3 assumptions:

1. Answers/reactions for each question would have the same features
2. The results of the stable features of each question for each individual would be a straight line or almost straight line
3. The results of each answer/reaction would have one similar component, which is that the result is able to substitute only one value

From these principles, Likert was able to measure attitude about a certain topic through adding the scores of all the individuals or all questions together (Sawad Sukonrangsri, 1982:290).

Likert created a rating scale for attitudes by creating answers composed of positive and negative statements in regards to the issue at hand, with the number of statements for each being equal. The levels of answers have 5 levels: strongly agree, agree, uncertain, disagree, and strongly disagree. Statements will be given 1, 2, 3, 4, and 5 points from strongly agree to strongly disagree. The total result would show the positive or negative attitude of the respondents (Anastasi, 1967:482-485).

Therefore, in this research, a rating scale similar to Likert's was created.

3. General Information about Phuket Province

Phuket, the pearl of the Andaman, is a world-renowned tourist spot regarding its views and beaches as well as its full array of conveniences. Phuket is the largest island of Thailand and is a southern province on the western seaboard in the Andaman Sea. Its total area is 543 square kilometers; its longest point from north to south is 48.7 kilometers and its widest point from east to west is 21.3 kilometers. Phuket is divided into 3 Districts: Muang, Talang, Kato (TAT,1997:122).(Appendix A)

4. Ecotourism of Phuket

4.1 Ecotourism Sites

Khao Pra Taew Non-Hunting area and Wildlife Conservation Development area and extension Center

Origins

In 1977, the government decided to develop Phuket as an important tourist destination and sent a team from the Department of Forestry to survey the natural locations of the area in April of that year. They found the Kuan Kao forest to be rich in flora and fauna and a source of natural water important to Talang and Phuket itself, especially the Tone Trai waterfall, which was already a popular tourist destination. They felt that developing the area into a national park would benefit the promotion of tourism as well as natural conservation at the same time. They therefore established the Kao Pra Taew National Park in November 1977 with 13,925 rai in area or 22.28 square kilometers. Later on the name was changed.

Topology

There are mountains and a small water source that falls from a high place, thus creating the Tone Trai and Pang Pae waterfalls.

Climate

Kuan Kaow Pra Taew has 2 seasons: rainy and hot. The rainy season is from April to November (8 months) while the hot season is from December to March (4 months). The average temperature is 28 degrees Celsius with a high of 31 and a low of 23. Rain falls 180 days each year, with about 2,350-2,700 millimeters of rain.

Forest and Plantlife

The Kuan Kao Pra Taew is a tropical evergreen forest, with rubber trees and takkien trees that are unique and have economic value. There are various other less valuable trees in the forest as well, each in various categories.

Fauna

The animals found most often include monkeys, squirrels, porcupines, boars, and other animals and birds, totaling more than 100 species.

Interesting Locations

1. Tone Sai Waterfall

This waterfall is important in that not only is it a natural tourist place, it is also a large source of fresh water in Talang. Presently, the area around the waterfall has relaxing accommodations with restroom facilities and nature walkways.

2. Pang Pae Waterfall

This waterfall falls from a cliff and flows as a river for about 200 meters into a river basin. Rich evergreen forests surround it, and surrounding the basin are parking lots, nature walkways, and restaurants.

3. Tourist Service Center

Located at the Tone Trai waterfall, it is a center for education for those interested in learning about natural conservation. The building has a meeting room for various activities, animals, and testing equipment to harness environmental data.

4. Natural Education Walkways

For students and anyone interested who wants to learn about flora and fauna as well as their relationship with the evergreen forest, 3 walkways were created:

1. Path from the parking lot to the Tone Sai waterfall, 300 meters
2. Path from the center of Tone Sai waterfall, 2 kilometers
3. Path from Tone Sai waterfall to Pang Pae waterfall, 4.5 kilometers

5. Chalky Palms or Chao Muang Talang Palms

A tree that is found in only one place in the world, with a trunk that rises up to around 5-7 meters, composed of leaves that are fan-shaped and have a chalky white quality to it. It flowers during December, and palm fruits are seen in February. The fruits are smooth and circular, with yellow skin. These trees like moist areas near rivers without too strong wind or too strong sunlight.

Conveniences

1. Accommodations that can cater to 30-40 people
2. Restaurants
3. Parking lots
4. Relaxing pavilions, restrooms
5. 24-hour electricity and water services

Travel and Communication

The way to the center is very convenient; from the Talang intersection, the center is only 3 kilometers away.

Travel From Bangkok

There are 2 ways from Bangkok, by land through buses or by planes. Details for those interested:

1. Center for Development and Conservation of Animals, Department of Forestry, 61 Paholyothin Rd., Jatujak, Bangkok 10900. Tel. (02)5614292 ext. 708, 756
2. Department of Forestry, Phuket, 83000. Tel. (076)211067
3. Center for Development and Conservation of Animals, Kao Pra Taew, Phuket 83110. Tel. (076)311998

Sirinat National Park

Origins

In 1980, Mr. Saneh Wattanatorn, the governor of Phuket, recognized the importance and value of natural conservation that would result in sustainable ecosystem and economy, especially on Phuket's tourism. The Department of Forestry was asked to make the area of Haad Nai Yang and some level areas of Tung Sanguan Leang Sat Baan Sakoo as a national park. The Department of Forestry sent a survey team who found that, although biological diversity in this area was not very high. There were 2 large coral reefs located there as well as quiet, clean beaches where were the egg-laying site of sea turtles. With these points, the Department of Forestry passed on the request to the ministry in order to announce the area as a national park. It was announced in the Royal Gazette # 98, on July 13, 2524, to let this 5-kilometer area totaling 56,250 rai become a national park with the name that local Phuket people call it: Haad Nai Yang National Park.

In 1990, the ministry asked the Department of Forestry to take in the area near the Chatchai pier into the national park as a gift to Her Royal Highness the Queen, on her 60th birthday. From that year, the national park was authorized to be called Sirinat National Park.

Forest Conditions of Sirinat National Park

It is made of 76% water and 24% land. Sirinat National Park therefore does not have much biological diversity on land, with only 3 types of forests: evergreen, mangroves, and beaches.

Forest beaches are those that occur along the rim of the beach, with an area of about 2 kilometers. In addition to being the living place of many animals, it is also the guard against monsoon winds and waters, a place of shadows, a place to escape from sun and rain while relaxing on the beach. It is also an oxygen factory because of the many trees.

Mangroves are forests where the freshwater migrates with ocean water. There is about 1 kilometer of marshland, which is the last large area in Phuket. It is not only a living place and breeding place for animals as well as an escape and eating place for various forest animals and water animals, the mangroves are a guarantee to the local people that the land of Phuket will be beautiful for future generations as well.

Interesting Tourist Places

Haad Sai Kaew and Chatchai Pier are located near the Sarasin Bridge, which connects Phuket with Phang-Nga. At Chatchai pier, there is a saturated mangrove that goes to Haad Sai Kaew, which is a beautiful, peaceful beach suitable for relaxing. The swimming is not popular because of the beach's steepness.

Haad Mai Kaow is the longest beach in Phuket; it starts from Haad Nai Yang passing through the airport until Haad Sai Kaew. The sand is clean, and the beach has insects that are like shrimp; their color is almost the same as the sand.

Haad Nai Ton is 5 kilometers from the national park, with a curving shore. It is a good windbreaker and is considered a suitable place for relaxation and playing.

General Information

The unique point of the Sirinat National Park is that its beaches are relaxing natural spots, composed of beautiful beaches that are as long as 13 kilometers. Also, it includes even coral reefs off the coast that are home to a lot of fish. The most suitable time to go to the park is November-April, because it is non-

monsoon season with cool temperatures, smooth oceans, and clear skies. November-February is the months that turtles come up to lay their eggs.

Traveling to the Sirinat National Park

Traveling to Sirinat National Park is convenient either by bus or plane. Details can be found at the Sirinat National Park, Phuket 83140 at (076)327-152, 327-407 or at the Center for National Parks and Water Conservation, Department of Forestry, Bangkok 10400 at (02) 561-2918-21.

4.2 Ecotourism Activities in Phuket

4.2.1 Snorkeling

Snorkeling is an enjoyable activity that lets people view nature below the surface of the ocean, such as coral and various fish species. This water activity is found in many places around Phuket, such as most islands. In addition, several activities could be included in snorkeling that would help to conserve the environment, such as diving to collect trash under the sea or making replica coral reefs for fish. Snorkeling is divided into:

- (1) Shallow snorkeling without the use of oxygen (there is only a snorkel mask) to help breathe. They can dive in areas not deeper than 0.7 meters.
- (2) Deeper snorkeling is different than shallow in that there is breathing equipment; tourists can dive down deeper than 0.9 meters.

4.2.2 Relaxing Beach Activities

These activities are for relaxation, such as sunbathing or resting for dinner, or for fun such as swimming and playing various water sports. It helps tourists to exercise. These activities are popular on beaches with clean sand and calm water, such as Haad Sai Kaow and Haad Nai Ton.

4.2.3 Visiting Fishing Villages

These visits are for learning and experiencing the different traditions of people, such as at Haad Komara and Haad Ravai.

4.2.4 Boating Activities

Canoeing lets tourists view nature around the ocean, such as the cliffs and mountainsides as well as various birds. It lets tourists take a look at how the local

fishermen near the ocean live. Canoeing not only is fun but it also lets tourists use their ability to control a boat and to get exercise.

Yachting can be used to view the natural environments of the ocean and the various islands far from the shore in a convenient way.

4.2.5 Environmental Education in Nature Walks

Not only do tourists get to enjoy nature when visiting natural locations, walks that let them learn of the plant and animal life on the path would make them have a better understanding of nature and would be different in different areas. These activities are arranged all around the national parks.

4.2.6 Bird Watching

Bird watching gives tourists knowledge about birds and a chance to study their behavior through observation and noting down peculiarities of the bird, such as its characteristics. There must be previous education on the birds in order to heighten the enjoyment level. Bird watching gives tourists a conscience for conservation of natural resources, and at present there are so many interested in bird watching that a bird watching group was established.

4.2.7 Camping

Camping lets tourists experience nature closely, living near to a peace not found in cities. The activities that tourists could be engaged in differ widely: during the day they could observe plant and animal life, while at night they could watch the stars.

4.2.8 Forest walks

These are activities that let the tourist experience nature closely by him through walking along paths into the forest to various interesting locations. Aside from letting tourists be close to nature, they can also learn many things through observation. There are two types of forest walks: the more adventurous type where the objective is to create excitement, such as climbing or walking up steep slopes, and the second type with walking through easier paths without having to climb up steep mountains. These walks let tourists learn and get in touch with nature's beauty.

4.2.9 Scenic Views

This is viewing nature in its glory such as on beaches, cliffs, or mangroves. It is also an opportunity to see sunsets or sunrises as well.

4.2.10 Fishing

Fishing is a challenging activity that tests tourist abilities. First the tourist must know which locations have a lot of fish or the fish they want; this information can be gotten through the local people. Besides enjoyment and exercise, this activity also lets tourists learn about how fish living and how they behave. There are competitions all year round, with standard Game Fishing rules.

4.2.11 Turtle Release Activities

Because the population of sea turtles is so low, the various beaches where turtles go to lay their eggs are considered conservation areas, forbidding anyone to intrude inside. To more effectively let the baby turtles live, officials will hatch the eggs themselves and place them in nursery tanks until they are strong enough to be released into the sea.

4.2.12 Photography, Video, and Audio Recording of Nature

Photos and videos of nature can be taken, such as of natural views and various locations that impress tourists. Also, these photos and videos are useful in environmental education of plants and animals that are hard to find, which may let people understand wildlife better. Audio recordings of bird sounds, flowing water, and various insects and animals would be useful for study as well.

Table 2: Activities in Phuket

Number of Activities	Activities	Location	Number of Locations
12	1. Sea Walker 2. Snorkeling (Shallow) 3. Visiting the local fishing villages 4. Turtle Release 5. Canoeing 6. Boating 7. Turtle Camping 8. Bird Watching 9. Swimming, Playing 10. Horse Riding 11. Yacht riding 12. Fishing	- Koh Hae - Koh Hae - Koh Racha Yai - Koh Dok Mai - Koh Peeda Nok - Koh Racha Noi - Koh Racha Yai - Haad Kamala - Haad Ravai - Haad Mai Kaow - PP Islands - Haad Nai Yang National Park - Haad Nai Yang National Park - Wat Chalong - Kao Pra Taew - Haad Nai Yang - Haad Sai Kaow - Haad Nai Ton - Various - Laguna Phuket - Haad Bang Tao - Surroundings - Koh Racha Yai	15

Source: Study for Establishing the Framework of Marine Ecotourism,
 Thailand Institute of Scientific and Technological Research

5. Subdistrict Administration Organizations

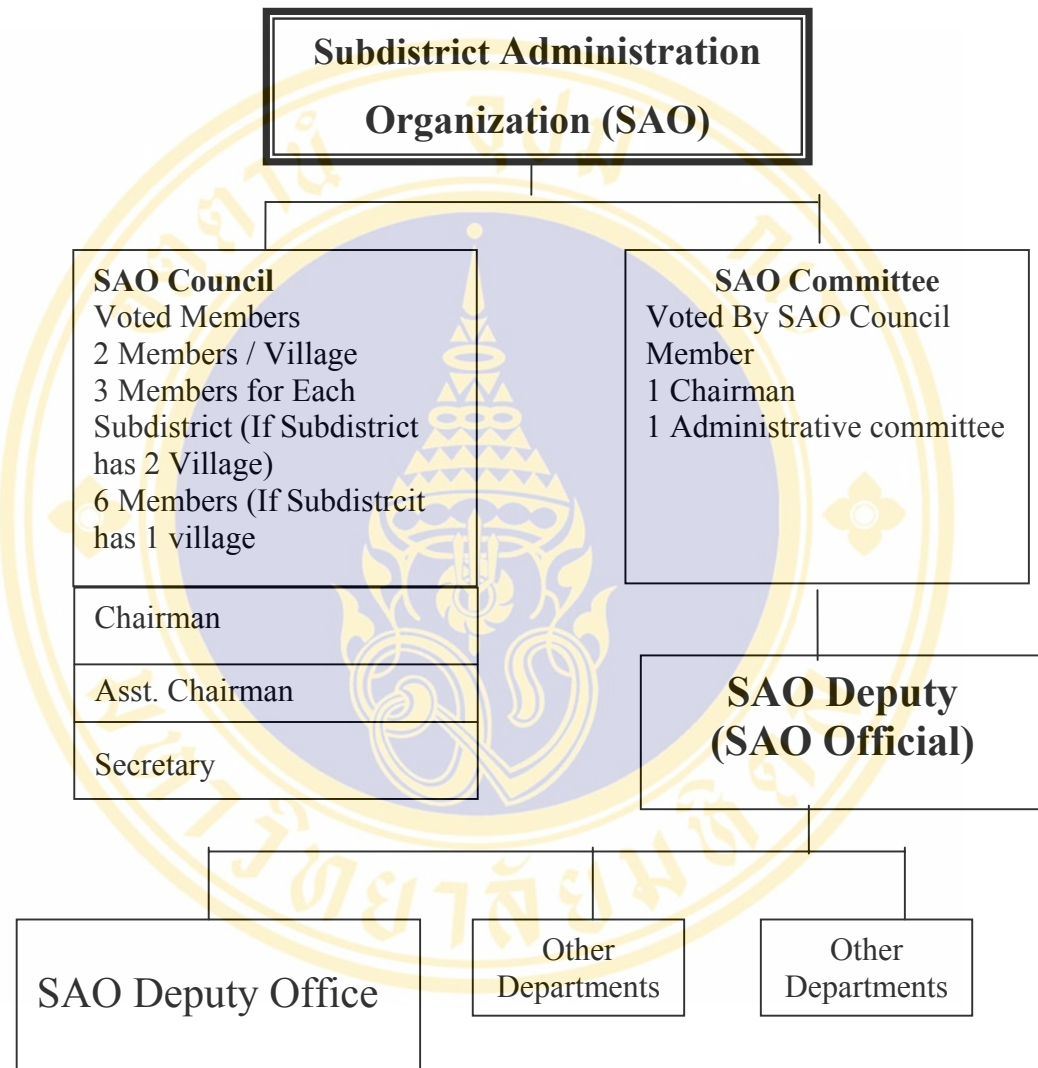
Origins of subdistrict Administration Organizations

A Subdistrict is a unit of governance that has been with Thai society for hundreds of years, with the first laws regulating its governance coming out during Rama V's reign in accordance with the Governance Decree 116 (year 1897). Afterwards it was canceled and improved with the 1914 Governance Decree, which is still used presently. There were a total of 8 changes made. After the democratic revolution in 1932 there were ideas to improve the District governance to integrate it with democracy. The first point of improvement was letting the District establish a "District council" by order of the Ministry of Interior 222/2499, March 8, 1956. This had the objective of stimulating and supporting participation in local affairs, but as a part of the whole region. The government also elevated the District status into a local legislative body but this caused problems in budgeting, and people lacked understanding of the process. In 1966, the government issued policies from the Ministry of Interior, 275/2509 of March 1, 1966 (Issue 2) to improve the 222/2499 through changing the budget that the DISTRICT receives per year. In summary, there were 3 forms of governance for Districts at that time:

1. In accordance with Ministry of Interior issue 222/2499
2. In accordance with the District Governance Decree of 1956
3. In accordance with Ministry of Interior issue 275/2509

From the 3 forms of governance in 1972, announcement 326 of December 13, 1972 was issued to cancel these issues at the District level and make it into one type nationwide. In 1992, the Chuan Leekpai government announced the policies of power decentralization, saying that decentralization would give power to the local leaders, who are voted into office and who will have the authority to make decisions, manage environmental resources, and plan for expansions in order to be consistent with democracy and giving people the freedom to choose. This put the 1994 District Administration Organization Decree into use until the present time (Nakorn Pajonworapong and Sombat Prommej, 1995:1-2).

**The Structure of the District Administration Organization
In accordance to the District Administration Organization Decree of 1999**

Source : The Local Government in Thailand
(Kowit Puongngam, B.E.2544: 174)

Figure 2: Structure of Subdistrict Administration Organizations

Supporting Information of Subdistrict Administration Organizations

Position / Status	A juristic person and a local legislative body
Establishment Criteria	<ul style="list-style-type: none"> - The tambol has earnings (not including support money) for the past 3 years of no less than 150,000 baht a year - Announce it from the Ministry of Interior and the Royal Gazette (Section 40)
Limitations of Power	<ul style="list-style-type: none"> - Section 66: SAOs have the power to develop the economic, social, and culture sides of a district - Section 67: Under law, the SAOs have the following responsibilities: <ol style="list-style-type: none"> 1. Arrange for and maintain waterways and roads 2. Maintain cleanliness of the environment (roads, rivers, and public areas), from both dust and trash 3. Prevent communicable diseases 4. Prevent and lessen public disasters 5. Support education, religion, and culture 6. Support development of women, youth, elderly, and the handicapped 7. Protect and maintain natural resources 8. Proceed with other governmental duties - Section 68: SAOs must service the following needs: <ol style="list-style-type: none"> 1. Water for use, drinking, and agricultural purposes 2. Electricity or other means of illumination 3. Sewers and their maintenance 4. Meeting rooms, sports, and relaxation places should be created and maintained 5. Support farmers and cooperatives 6. Support family industry 7. Improve and promote occupations for local people 8. Protecting and maintaining the land's treasures 9. Protecting and maintaining the land's treasures 10. Find benefits from the SAO resources 11. Markets, piers, and cross-bridges ought to be implemented 12. Commercial stores
Authority of SAOs	<ol style="list-style-type: none"> 1. Help develop subdistrict development plans 2. Consider and give opinions on issues regarding SAOs and budgets 3. Control the operations of the managing committee (Section 46)
Authority of SAOs	<ol style="list-style-type: none"> 1. Manage and be responsible for business in accordance with the guidelines and development plan 2. Arrange a development plan and budget to present to the SAO Council and Committee 3. Report the results of work and expenses at least 2/year 4. Take part in other orders as ordered (Section 59)

<p>Important Income</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. SAO Taxes (Section 74) <ul style="list-style-type: none"> - Maintenance tax, Residence and Land tax, Sign tax - Organizations that kill animals and benefit from them 2. Taxes and commissions collected and appointed (Section 75) 3. Revenue taxes and the fees that the SAO charges, which is no more than 10% (Section 76) <ul style="list-style-type: none"> - Special business tax - Fees for permits to sell liquor or gambling 4. Future taxes <ul style="list-style-type: none"> - Bird's nest tax, fees for using tap water, fishing license - Forest fees, fees for buying land (Section 77) - Mineral petroleum fees (Section 78) - Legal fees collected for the National Park (Section 79) 5. Value-added tax (Section 80) 6. Earnings from the SAO business (Section 82) 7. Supporting money to government (Section 82.7).
<p>Care</p>	<ul style="list-style-type: none"> - The sheriff has power to investigate, report, and explore laws and regulations (Section 90) - In cases where the SAO harms or does not do its duty to the people, the governor has the power to order it be dissembled (Section 91) - In cases where the committee harms or does not do its duty to the people, the governor has the power to order it be dissembled or for certain people to be released from their positions (Section 92) (Nakorn Pajonworapong and Sombad Prommej 2538 : 7-8)

More information could be referred to Appendix B

6. Related Researches

For this research topic, there has not been any researcher who has done it before; however, relevant researches include the following studies:

6.1 Related Domestic Researches

Knowledge about ecotourism is an important factor that impacts their attitude towards ecotourism. The amount of knowledge that tourists have about ecotourism will give them different opinions about it.

Nakom Teerasuwajak (1998:86) studied the opinion of locals toward participation in ecotourism in Suan Pueng, Chonburi. The objectives were to study the opinion people held toward ecotourism participation, factors affecting their opinions, and obstacles as well as suggestions in regards to ecotourism participation. The sample group consisted of head of the households that have lived at least 1 year in the area. Questionnaires were used. The result of the research was that most people agreed with having participation. For statistical analysis, it was found that age and time of residence were the factors affecting opinions at the statistically significant level of 0.05. Knowledge about ecotourism and the value of natural resources was an impacting factor at the statistically significant level of 0.001.

Obstacles in ecotourism participation were: people did not see the importance of tourist spots; they had no knowledge of ecotourism; they lacked funds and personnel; and they lacked cooperation and coordination between people and relevant officials. Also, people are not given a chance to give their views during planning.

Surin Laklam (1991:96) studied the knowledge, awareness, and participation in solving pollution problems of council members in Bangkok and found that they had awareness about the problems. People of different ages or of different educations did not have differing levels of awareness.

Kwan Sanguansurmsri (1986:76) studied the knowledge and awareness of the village committee in conservation and environmental issues (Kanchanaburi). It was found that people of different ages had different knowledge levels at the statistically significant level of 0.05. Those who participate in village activities more will have more awareness of environmental issues.

Pajongjit Pitakpakorn (1995:87-88) studied the knowledge and opinion of the SAO committee regarding water pollution in the Mae Klong River (Ratchaburi). Results found that the committee was made mostly of males 46-55 years of age with a primary school education, already living in the area for about 42 years. Most were knowledgeable about pollution problems in the Mae Klong River; it was found that knowledge depended on age, education level, time of residence, position, and information reception at the statistically significant level of 0.05. Most agreed about

the pollution problem, and it was found that their opinion depended on their time of residence and information reception at the statistically significant level of 0.05.

Supatra Kaewmukda (2002:140-148) on the topic “Vision towards Ecotourism Promotion of Council Members of Subdistrict Administrative Organizations in Nakornnayok Province”, the research objectives were to study the vision towards ecotourism promotion of council members of Subdistrict Administrative Organizations in Nakornnayok Province, in addition; to study the factors such as education level, length as a council member, accessing to information sources, and knowledge on ecotourism promotion that related to vision of council members of Subdistrict Administrative Organizations.

6.2 Research on Variables

Gender

Pongpaibul Silaworawej (1985:182) studied the opinions of city dwellers regarding public parks in Bangkok; it was found that males had a general more positive attitude toward the environment, maintenance, orderliness, and service than females.

Suree Chimjareon (1989:188-189) studied the opinion of people in regards to the Dusit Zoo and found that for many issue regarding animals and maintenance, males had a more positive opinion than females.

Walailuk Horatan (1992: 148) studied the opinions of people toward trash collection service in the Bangkok Noi area and the Klong Chak Pra, Talingchan area in Bangkok. Results showed that in Bangkok Noi, males had a more positive opinion than females while the vice versa was true for Talingchan.

Age

Jeeranuj Siriratpiriya (1991: 75) studied the opinions of tourists toward governmental policies letting the private sector develop utilities in national parks; it was found that tourists of different ages had different opinions at the statistically significant level of 0.05.

Apiwat Kiangkwa (1991:96) studied the opinions of tourists toward developing and improving accommodations on Khao Yai National Park and found that

people of different ages had different opinions at the statistically significant level of 0.05.

Primary Occupation

Preeyaporn Prompitak (1987: 70) studied the opinions of tourists toward developing utilities in the Poo Kradung National Park in Luey; results showed that people with different occupations had different opinions toward the development in a statistically significant way. People who are working tend to have a more positive outlook than those who are still studying. For other developments, opinions were different, with working people having a more positive opinion toward development.

Apiwat Kiangkwa (1991: 92) studied the opinions of tourists on developing accommodations at the Khao Yai National Park and found that people of different occupations had different opinions at the statistically significant level of 0.05.

Level of Education

Sucha Janem (1987: 152) stated that education was a guideline for an individual to change his behavior, feelings, and opinions because new things are learned or changes in feelings take place, and therefore will stimulate behavior change and attitude change. People with higher education and more knowledge will have different opinions than those with lower education.

Chalapan Likitsinkul (1989: 92) studied the factors affecting awareness of environmental conservation in guides and found that those with higher degrees would have the higher awareness.

Monthly Income

Pantipa Chompradij (1991: 72) studied the opinions of tourists toward the development of conveniences at Khao Yai National Park and found that tourists with differing income had different opinions in a statistically significant way. Those with an income of more than 8,000 baht had a more positive opinion than those with lower than 2,000 baht income.

Apiwat Kiangkwa (1991: 93) studied the opinions of tourists on developing accommodations at the Khao Yai National Park and found that people of different income had different opinions at the statistically significant level of 0.05.

Jeeranuj Siriratpiriya (1991: 75) studied the opinions of tourists toward governmental policies letting the private sector develop utilities in national parks; it

was found that tourists of different income levels had different opinions at the statistically significant level of 0.05.

Information Received

Amrawadee Maokom (1985: 61) studied the opinion of residents around Khao Yai National Park in regards to environmental conservation and found that head of households who received more information would have a better opinion.

Sirirak Pummanpuen (1997: 77) studied the knowledge of public and private environmental officers towards ecotourism and found that receiving more information and having more knowledge had a positive relationship with knowledge of ecotourism at the statistically significant level of 0.01.

Training Experience

Somsak Surijareon (1995: 93) studied the awareness of deputy officers toward conservation of forests and found that officers who had experience in conservation training had more awareness than those with little experience. From tests, it was found that experience with conservation would result in differences in awareness at the statistically significant level of 0.01.

6.3 Related Foreign Researches

There are few researches in regards to tourists of ecotourism; the researcher therefore tried to find relevant researches to become a guideline and base.

Miller, John.D., (1975:729-737) studied the attitude of elementary children towards environmental conservation and pollution through the use of interviews and open-ended questions. Grade 8 children did not differ in attitude with adults; their level of concern toward the environment steadily increased. However, many also had bad attitudes from previous elementary years. Miller concluded that elementary years were the period to create good attitudes about environmental conservation for children.

Perkes, Albert. C., (1977:4924 – 5A) studied the environmental knowledge of students in the 10th to 12th grades near the 5 great lakes and 6 western states. The results showed that the scores of males were higher than females for environmental education. For general views on environmental issues, the 12th graders scored higher than the 10th graders; however, their knowledge scores were not different. The

environment of males and females are different; the attitude of 10th and 12th grade students therefore is also different.

Richmond, Jmaes.M., (1977:5019-A) studied the knowledge and attitude of high school students in their 5th year in England. Results showed that students felt lowly about their environment. However, if they were responsible for a duty, their attitude will become negative. Males had more knowledge about environmental issues than females; their attitudes did not differ, in a statistically significant way.

Zecher, Lawrence.J., (1975:4883-A) studied factors that impact environmental knowledge for 11th graders in Montana State. A random sample of 436 students from 6 schools found that gender, family size, whether or not they read the newspaper, previous learning about the environment at school, and the topology of the school all had an effect on knowledge about the environment. However, gender did not have an effect on attitude.

From the various researches it can be summarized that the variables of gender, age, level of education, primary occupation, monthly income, information received, and experience in training impact knowledge and attitudes differently. Nevertheless, these factors could make the subdistrict administration organization members have different knowledge and attitudes levels about ecotourism in Phuket. Therefore, they are important and interesting, and that is why the researcher studied them in this research paper.

CHAPTER III

RESEARCH METHODOLOGY

In the research entitled “Knowledge and Attitude towards Ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket,” was classified as a survey research which was used the conceptual survey description to collect data by using questionnaires as a tool. Questionnaires were guided by the research documents and related information in order to cover all of the useful information. The guideline in proceeding with the research included the establishment of the following:

1. Population
2. Research Instrument
3. The development of Research Instrument
4. Data Collection
5. Data Analysis and Statistical Methodology

1. Population

The population in this research included the 173 Subdistrict Administration Organization members in Muang District, Kratoon District, and Talang District in Phuket, who had been promoted and elected for in accordance to the Subdistrict and the Subdistrict Administration Decree of 1999. Details have been included in **Table 3**.

Table 3 Number of the Subdistrict Administration Organization Members in Muang District, Kratoo District, and Talang District in Phuket

Subdistrict	Subdistrict Administration Organization members		
	By Position	By Elected	Total
Karon	0	6	6
Koh Kaew	0	13	13
Chalong	0	20	20
Rasada	0	14	14
Rawai	0	14	14
Wichit	0	18	18
Kamala	0	12	12
Chueng Talay	0	12	12
Tep Krasattree	0	22	22
Mai Kao	0	14	14
Srisuntorn	0	16	16
Sakoo	0	16	16
Pa Klok	7	19	26
	Total		203

Source: Department of Local Governance, Ministry of Interior (January 10, 2001)

2. Research Instrument

The research instrument used in this research was the questionnaire. The researcher studied related documents, textbooks, and researches in order to create the research instrument. The details were as follows:

Part 1 – General individual information: gender, age, level of education, primary occupation, monthly income, information received about ecotourism, and training experience.

For the frequency in received information, the questionnaire characteristic was close-ended with the following scoring system:

Never Receive	0	points
Receive (1-2 times / month)	1	point
3 – 4 times / month	2	points
More than 4 times / month	3	points

When the score for information frequencies were calculated accordingly, it was then arranged into groups of received information for ecotourism by using the mean and the standard deviation.

Part 2 – These included questions about knowledge of ecotourism in Phuket. The questions were true and false, with the respondent asked to choose whether the statement was right or wrong by answering Yes or No, with the following score:

Answered correctly	1	point
Answered incorrectly	0	points

When the score for knowledge was calculated accordingly, it was then arranged into groups of knowledge for ecotourism by using the mean and the standard deviation. The score for attitude would be divided into 3 levels by using mean $(\bar{X}) \pm 0.5$ S.D. To considerate on the distribution population and range of standard deviation value in order to select ± 0.5 or ± 1 S.D. if we select ± 1 S.D the moderate level would cover about 80 % of the population. Therefore the researcher used ± 0.5 S.D. to get the proper frequency distribution as presented in table 5. (John, P. Keeves,1988:364-369)

Part 3 – These included questions about attitude towards ecotourism in Phuket. The questions were rating scale, with an equal amount of positive and negative questions. The Likert Scale was employed with the following 5 levels of

choices: Strongly Agree, Agree, Undecided, Disagree, Strongly Disagree. The scoring was as follows:

	Positive	Negative
Strongly Agree	5	1
Agree	4	2
Undecided	3	3
Disagree	2	4
Strongly Disagree	1	5

When the score for attitude was calculated accordingly, it was then arranged into groups of by using the mean and the standard deviation. The score for attitude would be divided into 3 levels by using mean (\bar{x}) \pm 0.5 S.D. To considerate on the distribution population and range of standard deviation value in order to select \pm 0.5 or \pm 1 S.D. if we select \pm 1 S.D. the moderate level will cover about 85 % of the population so the low and the high level would have few frequency. Therefore the researcher used \pm 0.5 S.D. to get the proper frequency distribution as presented in table 5. (John, P., Keeves, 1988:364-369)

3. The Development of Research Instrument

The researcher reviewed related literature and frameworks in order to use them as a guide to creating a questionnaire; the questionnaire was then given to a counselor, advisors and qualified experts. They reviewed the questionnaire for content validity. After the questionnaire was sent back. The questionnaire was tried out with 30 Subdistricts Administration Organization members in Phuket, which were not the same studied population. The questionnaires were then analyzed to find the reliability value. Details were as follows:

3.1 In finding the difficulty level and the discrimination power, the 25% technique was used with the formula as follows: (Boontam Kijpreedaborisut, 1994:107)

$$\text{Difficulty level (P)} = \frac{P_H + P_L}{2n}$$

$$\text{Discrimination power (r)} = \frac{P_H - P_L}{n}$$

Where	P	=	Difficulty level
	r	=	Discrimination power
	P _H	=	Number of respondents in the 25% high group
	P _L	=	Number of respondents in the low group
	n	=	Total number of respondents in both groups

For the criteria in choosing questions, the researcher chose questions with a difficulty level between 0.2 – 0.8 and a discrimination power value of at least 0.2 for the real test.

3.2 The questions for the knowledge assessment were selected according to the difficulty and discrimination power values, the researcher must then analyze the questionnaire for reliability by the Kuder-Richardson 20 (KR-20), with the formula as follows (Boontam Kijpreedeeborisut, 1988:172)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[\frac{s^2_x - \sum pq}{s^2_x} \right]$$

Where	r _{tt}	=	Reliability value
	n	=	Number of questions
	s ² _x	=	Deviation of the total score
	p	=	Proportion of respondents who answered the question correctly
	q	=	Proportion of respondents who answered the question incorrectly (1-p)

The reliability was 0.6105 from the SPSS program calculation.

Questions with a t-value of at least 2 were selected, which meant that they had a discriminatory value in an acceptable range. Then the reliability value was calculated using the Alpha Coefficient formula of Conbrach, as follows:

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

Where	α	=	Reliability value
	n	=	Total number of questions
	s_i^2	=	Variance of single item
	s_t^2	=	Variance of total items

The reliability was 0.7800 from the SPSS program calculation.

4. Data Collection

The letter from Dean of the faculty of Social Sciences and Humanities at Mahidol University was used to ask for cooperation in collecting data from the Subdistrict Administration Organization members. The data were collected on the date when they had a meeting of the Subdistrict Administration Organization; the researcher distributed the questionnaires in the meeting and taking them back for evaluation.

5. Data Analysis and Statistical Methodology

When the data had been collected, the researcher evaluated the questionnaires to give scores and to assess the information. The program of Statistical Package for the Social Sciences (SPSS for Windows program/1998) was used for data analysis. The procedural steps included the following:

5.1 Verifying the correctness of the questionnaires

5.2 Creating a guideline for coding and code the questionnaires

5.3 Analyzing was processed by using the SPSS for Windows program/1998 in order to assess the various statistics, which included the following steps:

5.3.1 General information – gender, age, level of education, primary occupation, monthly income, information received

about ecotourism, and training experience. These were analyzed by using the percentage and frequency statistics.

5.3.2 Knowledge scores and attitudes of the Subdistrict Administration Organization members used the average mean (\bar{X}) as well as standard deviation (S.D.) for analysis.

5.3.3 For comparing the differences of knowledge and attitudes, the independent variables (gender, age, level of education, primary occupation, monthly income, information received about ecotourism, and training experience) were analyzed by using the one-way analysis of variance. If any statistically significant difference were found, a multiple comparison would be done with the least significant difference method (LSD).

5.3.4 The relationship between knowledge and attitude of the Subdistrict Administration Organization members would be calculated by using Pearson's product moment correlation coefficient.

CHAPTER IV RESULTS

To study knowledge and attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket, the researcher collected the data by using the questionnaires with 173 Subdistrict Administration Organization members in Phuket. Collected data were analyzed and the results were presented as follows:

1. Characteristics of the population.
2. Knowledge level towards ecotourism of the population
3. Attitudes level towards ecotourism of the population
4. The Comparison of knowledge and attitudes according to the independent variables.
5. The correlation between knowledge and attitudes of the population.

1 Characteristics of the population

1.1 Gender

To analyze the gender characteristics of the population, it was found that the majority was male 152 (87.9%), the female was 21 (12.1%) as presented in table 4.

1.2 Age

To analyze the age characteristics of the population, it was found that the age between 31-40 years old was the most 77 (44.5%), subsequently being the age between 41-50 years old 67 (38.7%), 51-60 years old 19 (11.0 %), and lower than 31 was 10 (5.8%) as presented in table 4.

1.3 Primary Occupation

To analyze the primary occupation characteristics of the population, it was found that the business owner group was the most 97 (56.1%), subsequently being merchant

group was 39 (22.5%), company/limited partnership was 14 (8.1%), farmer was 10 (5.8%), Others was 7 (4.0%) and non government organization were 6 (3.5%)

Respectively, as presented in table 4

1.4 Level of Education

To analyze the level of education characteristics of the population, it was found that the high school level was the most 72 (41.6%), secondary school group was 36 (20.8%), bachelor level was 30 (17.3%), Diploma or equivalence was 17 (9.8%), primary school level 4 was 11 (6.4%), and primary school level 7 was 7 (4.0%) respectively, as presented in table 4.

1.5 Monthly Income

To analyze the monthly income characteristics of the population, it was found that the income between 5,001-10,000 Bahts group was the most 83(48.0%), between 15,001-20,000 Bahts was 32 (18.5%), more than 20,000 Bahts was 23(13.3%), 10,001-15,000 Bahts was 21(12.1%), and 0-5,000 Bahts was 14(8.1%) as presented in table 4.

Table 4 Characteristics of the population

(Number of case=173)

Characteristics	Sample Group	
	Number	Percentage
1. Gender		
Male	152	87.9
Female	21	12.1
2. Age		
<31	10	5.8
31-40	77	44.5
41-50	67	38.7
51-60	19	11.0
3. Primary Occupation		
Farmer	10	5.8
Merchant	39	22.5
Business Owner	97	56.1
Company/Limited Partnership	14	8.1
Non Government Organization	6	3.5
Others	7	4.0
4. Level of Education		
Primary School level 4	11	6.5
Primary School level 7	7	4.0
Secondary School	36	20.8
High School level	72	41.6
Diploma or equivalence	17	9.8
Bachelor	30	17.3
5. Monthly Income		
0 - 5,000 Bahts	14	8.1
5,001-10,000 Bahts	83	48.0
10,001 – 15,000 Bahts	21	12.1
15,001 – 20,000 Bahts	32	18.5
More than 20,000 Bahts	23	13.3

1.6 Information Received about Ecotourism

Frequency of various information received from media of the population, it was found that the information received from television, the highest frequency was 62 persons (35.8%), radio, the highest frequency was 56 persons (32.4%), newspaper, the highest frequency was 55 persons (31.8%) at more than 4 times per month, journal/magazine, the highest frequency was 49 persons (28.3%), government officials, the highest frequency was 47 persons (27.2%) people in the village, the highest frequency was 39 persons (22.5%) at 3-4 times per month, academic documents, the highest frequency was 58 persons (33.5%), leaflets, the highest frequency was 69 persons (39.9%) at 1-2 time per months, and village announcing tower, the highest frequency was 44 person (25.4%) at never, respectively as presented in table 5.

Table 5 Frequency and Percentage of Various received media

(Number of case=173)

Types of Media	Frequency							
	More than 4 times per month		3-4 times per month		1-2 times per month		Never	
	Freq	%	Freq.	%	Freq.	%	Freq.	%
1. Television	62*	35.8	53	30.6	46	26.6	3	1.7
2. Radio	56*	32.4	43	24.9	42	24.3	3	1.7
3. Newspaper	55*	31.8	36	20.8	39	22.5	3	1.7
4. Journal /Magazine	25	14.5	49*	28.3	41	23.7	11	6.4
5. Academic documents	18	10.4	39	22.5	58*	33.5	14	8.1
6. Leaflets	10	5.8	19	11	69*	39.9	24	13.9
7. Village announcing tower	24	13.9	26	15	28	16.2	44*	25.4
8. Government Officials	31	17.9	47*	27.2	49	28.3	7	4
9. People in the village	26	15	39*	22.5	32	18.5	24	13.9

*The highest frequency and percentage for each medium

1.7 Frequency and Percentage of Training Experience

There were 100 persons (57.8%) of the population had never trained for ecotourism, and 73 persons (42.2%) had training experience. The training topics were given to the population as lists in table 6.

1. Topic of conservation of environment and nature from Ban Khannan culture center.
2. Topic of forest trekking to study nature from Province Administration Organization of Phuket.
3. Topic of ecotourism from Mahidol University.
4. Topic of ecotourism from agency of culture.
5. Topic of conservation tourism from District Agricultural Officer.
6. Topic of conservation tourism from Province Administration Organization of Phuket.
7. Topic of conservation of environment and nature from Kamala Subdistrict Administration Organization.
8. Topic of conservation of environment from Vichit Subdistrict Administration Organization.
9. Topic of Canoo Boat Rowng for conservation tourism from Vichit Subdistrict Administration Organization.
10. Topic of ecosystem and environment from Department of Forestry.
11. Topic of ecosystem and environment from Government agency.
12. Topic of ecosystem and environment from private organization.
13. Topic of conservation of environment from Tourism Authority of Thailand.
14. Topic of ecotourism from Tourism Authority of Thailand.
15. Topic of conservation of coral reef from Tourism Authority Thailand.
16. Topic of conservation of mangrove from Department of Forestry.
17. Topic of ecotourism from Tourism Authority Thailand.
18. Topic of ecosystem and environment from Subdistrict Administration Organization.

Table 6 Frequency and Percentage of the training experience on Ecotourism
(Number of case=173)

Training of Ecotourism	Population	
	Number	Percentage
1. Never	100	57.8
2. Ever	73	42.2

1.8 Information Sources on Ecotourism

For information sources on ecotourism, most population commented that it was not enough 140 (80.9%) as presented in table 7. They further recommended in the open ended question that most of the supplementary information of ecotourism in Phuket were required were ecotourism sites, attributes of ecotourism, and type of ecotourism, benefit receiving from ecotourism, price of each program, details and documents about ecotourism, the mean to arranging the ecotourism, providing more signs and labels, knowledge, training for awareness raising and training for ecotourism guide and trekking, including the guideline for natural resources conservation, and impact of tourism and mangrove forest data as well.

The agencies should provide the information of ecotourism in Phuket were all of local administrative organizations such as Provincial Administrative Organization, Subdistrict Administrative Organization, Tourism Authority Thailand, Provincial Commerce Agencies, including the private agencies such as hotels, resorts, tourism agencies as well.

Table 7 Information Sources on Ecotourism

(Number of case =173)

Information Sources of Ecotourism	Population	
	Number	Percentage
1. Enough	33	18.7
2. Not Enough	140	80.9

2. Knowledge Level towards ecotourism of the Population

Knowledge level towards ecotourism of the population had mean score that equaled to 18.95, and standard deviation was 2.84. The population 105 persons (60.7%) was at moderate level, 38 persons (22.0%) was at high level, and 30 persons (17.3%) was at low level respectively as illustrated in table 8.

Table 8 Number and Percentage about Knowledge towards ecotourism of the population

(Number of case=173)

Knowledge Level	Number	Percentage
Knowledge towards ecotourism at low level (lower than 18)	30	17.3
Knowledge towards ecotourism at moderate level (18-20)	105	60.7
Knowledge towards ecotourism at high level (higher than 20)	38	22.0
Mean = 18.95 S.D. = 2.84 Min. = 11 Max. = 24		
Total	173	100.0

3. Attitude Level towards ecotourism of the Population

Attitudes level towards ecotourism of the population was 54.02, and standard deviation was 10.04. The population 116 persons (67.1%) had attitudes at moderate level 29 persons (16.8%) was at low level and 28 persons (16.1%) was at high level respectively as illustrated in table 9.

Table 9 Number and Percentage about Attitudes towards ecotourism of the population

(Number of case=173)

Attitudes Level	Number	Percentage
Attitudes towards ecotourism at low level (< 49)	29	16.8
Attitudes towards ecotourism at moderate level (49-59)	116	67.1
Attitudes towards ecotourism at high level (>59)	28	16.1
Mean = 54.02 S.D. =10.04 Min. = 37 Max. = 82		
Total	173	100.0

4. The Comparison of Knowledge and Attitudes according to the independent variables.

4.1 The Comparison among Characteristics of the population towards Ecotourism

The comparison among characteristic of the population and knowledge towards ecotourism as illustrated in table 10. There were age, primary occupation, level of education, monthly income, and training experience and knowledge were statistically significant difference at level .050, but gender and knowledge of the population had no statistically significant at level .050. The multiple comparisons were tested for statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as showed in table 11,12,13, and 14.

Table 10 The Comparison among Characteristic of the population and Knowledge towards Ecotourism

Characteristics of the Population	One-Way Analysis		
	F	df	Sig.
1. Gender	0.122	1	0.721
2. Age	2.743	3	0.041*
3. Primary occupation	3.739	5	0.0022*
4. Level of Education	12.125	5	0.000*
5. Monthly Income	2.692	4	0.033*
6. Training Experience	9.299	1	0.003*

*The mean difference was significant at the .050 level.

4.1.1 The results of Multiple Comparison through technique Least Significant Difference (LSD) for Age and Knowledge

The results of Multiple Comparison to test for their statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) of each pair as age and knowledge illustrated in table 11, it was found that the age 31-40 years, and 51-60

years had different knowledge statistically significant at level of .016 which was lower than .050, and the age 41-50 years and 51-60 years also had different knowledge statistically significant at level of .004 which was lower than .050 respectively.

Table 11 Multiple Comparisons for Age and Knowledge (LSD)

Dependent Variable Knowledge				
Age	Age	Mean Difference	Std. Error	Sig.
<31	31-40	-.04	.176	.838
	41-50	.04	.178	.813
	51-60	-.40	.210	.075
31-40	41-50	.08	.094	.415
	51-60	-.36	.152	.016*
41-50	51-60	-.44	.168	.004*

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.1.2 The results of Multiple Comparisons through Technique Least Significant Difference (LSD) for Primary Occupation and Knowledge

The results of Multiple Comparison to test for their statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) of each pair between primary occupation and knowledge illustrated in table 12, it was found that between the farmer and merchant, had different knowledge statistically significant at level of .011 was lower than .050, the farmer and others, merchant and business owner, merchant and company/partnership limited, merchant and non governmental organization (NGO), business owner and others, company/ partnership limited and others, and NGO and others had different knowledge statistically significant at level of .003, .031, .020, .011, .005 and .004 which were lower than .050 respectively.

Table 12 Multiple Comparisons for Primary Occupation and Knowledge (LSD)

Dependent Variable Knowledge				
Primary Occupation	Primary Occupation	Mean Difference	Std. Error	Sig.
Farmer	Merchant	.53	.215	.011*
	Business Owner	.29	.183	.122
	Company	.11	.239	.635
	NGO	-.06	.295	.826
	Others	.86	.284	.003*
Merchant	Business Owner	-.24	.109	.031*
	Comp./Part.Ltd.	-.42	.178	.020*
	NGO	-.60	.250	.017*
	Others	.33	.236	.165
Business Owner	Comp./Part.Ltd.	-.18	.163	.275
	NGO	-.36	.228	.125
	Others	.57	.224	.011*
Comp./Part.Ltd	NGO	-.18	.256	.510
	Others	.75	.264	.005*
NGO	Others	.93	.316	.004*

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.1.3 The results of Multiple Comparisons through Technique Least Significant Difference (LSD) for Level of Education and Knowledge

The results of Multiple Comparisons to test for their statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) of each pair between education level and knowledge illustrated in table 13, it was found that primary school level 4 (G4) and primary school level 7(G7) had different knowledge statistically significant at level of .008 which was lower than .050, primary school level 4 (G4) and secondary school level (G9), primary school level 4 (G4) and high school level (G12), primary school level 7 (G7) and secondary school level (G 9), primary school level 7 (G7) and high school level (G12) primary school level 7 (G7) and bachelor, and secondary school level (G 9) and diploma or equivalence, high school level (G12) and diploma or

equivalence, and diploma or equivalence and bachelor level had different knowledge statistically significant at level of .024, .005, .000, .000, .000, .000, .000 and .000 which were lower than .050 respectively.

Table 13 Multiple Comparisons for Level of Education and Knowledge (LSD)

Dependent Variable Knowledge				
Level of Education	Level of Education	Mean Difference	Std. Error	Sig.
G 4	G 7	-.66	.248	.008*
	G 9	.39	.180	.024*
	G 12	.48	.169	.005*
	Diploma or equivalence	-.26	.198	.186
	Bachelor	.33	.183	.070
G 7	G 9	1.05	.209	.000*
	G 12	1.15	.203	.000*
	Diploma or equivalence	.40	.231	.082
	Bachelor	1.00	.213	.000*
G 9	G 12	.08	.104	.455
	Diploma or equivalence	-.65	.147	.000*
	Bachelor	-.06	.121	.556
G 12	Diploma or equivalence	-.74	.134	.000*
	Bachelor	-.14	.106	.163
Diploma or equivalence	Bachelor	.59	.152	.000*

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.1.4 The results of Multiple Comparisons through Technique Least Significant Difference (LSD) for Monthly Income and Knowledge

The results of Multiple Comparisons to test for their statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) of each pair between monthly income and knowledge illustrated in table 14, it was found that 5001 - 10000 Bahts and 15001 - 20000 Bahts had different knowledge statistically significant at level of .001 which was lower than .050, 10001 - 15000 Bahts and 15001 - 20000 Bahts had

different knowledge statistically significant at level of .038 which was lower than .050 respectively.

Table 14 Multiple Comparisons for Monthly Income and Knowledge (LSD)

Dependent Variable Knowledge				
Monthly Income	Monthly Income	Mean Difference	Std. Error	Sig.
0 - 5000 Bahts	5001 - 10000 Bahts	.05	.164	.767
	10001 - 15000 Bahts	.00	.201	.999
	15001 - 20000 Bahts	-.34	.182	.056
	More than 20000 Bahts	-.04	.196	.825
5001 - 10000 Bahts	10001 - 15000 Bahts	-.05	.147	.741
	15001 - 20000 Bahts	-.39	.123	.001*
	More than 20000 Bahts	-.08	.138	.506
10001 - 15000 Bahts	15001 - 20000 Bahts	-.35	.169	.038*
	More than 20000 Bahts	-.04	.177	.808
10001 - 15000 Bahts	More than 20000 Bahts	.31	.161	.056

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.2 The Comparison between Information received by Multimedia and Knowledge of the population

The comparison between information received by media and knowledge towards ecotourism of target population as illustrated in table 15 the information received by media as radio, newspaper, academic documents, leaflets, village announcing tower, government officers, and people in the village and knowledge were statistically significant at level 0.05, but the television and journal and knowledge of the population had no statistically significant at level 0.05. The multiple comparisons to test for pair through the technique Least Significant Difference (LSD) were showed in table 16, 17, 18, 19, 20, 21, and 22.

Table 15 The Comparison between Information Received by Multimedia and Knowledge

Information Received by Multimedia	One-Way Analysis		
	F	df	Sig.
1. Television	0.938	3	.425
2. Radio	10.884	3	.000*
3. Newspaper	4.311	3	.006*
4. Journal /Magazine	.895	3	.433
5. Academic documents	6.786	3	.000*
6. Leaflets	8.295	3	.000*
7. Village announcing tower	16.456	3	.000*
8. Government Officers	28.779	3	.000*
9. People in the Village	19.111	3	.000*

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.2.1 Multiple Comparisons for Information Received by Radio and Knowledge (LSD)

The results of Multiple Comparison to test for those were statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) of each pair as information received by radio and knowledge illustrated in table 16, it was found that the frequency of information received by radio more than 4 times per month and 3-4 times per month had different knowledge statistically significant at level of .005 which was lower than .050, and frequency of information received by radio more than 4 times per month and 1-2 times per month, and between 3-4 times per month and 1-2 times per month also had different knowledge statistically significant at level of .002, and .000 which were lower than .050 respectively.

Table 16 Multiple Comparisons for Information Received by Radio and Knowledge (LSD)

Dependent Variable Knowledge				
Information Received by Radio	Information Received By Radio	Mean Difference	Std. Error	Sig.
More than 4 times per month	3-4 times per month	.30	.107	.005*
	1-2 times per month	-.34	.110	.002*
	Never	.06	.297	.822
3-4 times per month	1-2 times per month	-.66	.116	.000*
	Never	-.25	.301	.416
1-2 times per month	Never	.41	.301	.169

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.2.2 Multiple Comparisons for Information Received by Newspaper and Knowledge (LSD)

The results of Multiple Comparison to test for those were statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) of each pair as information received by newspaper and knowledge illustrated in table 17, it was found that the frequency information received by newspaper more than 4 times per month and never had different knowledge statistically significant at level of .004 which was lower than .050, and frequency information received by newspaper more than 3- 4 times per month and never , and between 1-2 times per month and never also had different knowledge statistically significant at level of .001, and .005 which were lower than .050 respectively.

Table 17 Multiple Comparisons for Information Received by Newspaper and Knowledge (LSD)

Dependent Variable Knowledge				
Information Received by Newspaper	Information Received by Newspaper	Mean Difference	Std. Error	Sig.
More than 4 times per month	3-4 times per month	.18	.122	.131
	1-2 times per month	-.02	.117	.859
	Never	-.94	.318	.004*
3-4 times per month	1-2 times per month	-.21	.132	.117
	Never	-1.13	.323	.001*
1-2 times per month	Never	-.92	.321	.005*

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.2.3 Multiple Comparisons for Information Received by Academic Document and Knowledge (LSD)

The results of Multiple Comparison to test for information received by academic documents and knowledge were statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as illustrated in table 18, it was found that the frequency of information received by academic documents more than 4 times per month and 3-4 times per month, 3-4 times per month and 1-2 times per month, and 3-4 times per month and never had different knowledge statistically significant at level of .000, 003, and .005 which were lower than .050 respectively.

Table 18 Multiple Comparisons for Information Received by Academic Document and Knowledge (LSD)

Dependent Variable Knowledge				
Information Received by Academic Document	Information Received by Academic Document	Mean Difference	Std. Error	Sig.
More than 4 times per month	3-4 times per month	.64	.159	.000*
	1-2 times per month	.30	.153	.057
	Never	.15	.205	.465
3-4 times per month	1-2 times per month	-.35	.115	.003*
	Never	-.50	.176	.005*
1-2 times per month	Never	-.15	.168	.377

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.2.4 Multiple Comparisons for Information Received by Leaflets and Knowledge (LSD)

The results of multiple comparisons to test for information received by leaflets and knowledge were statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as illustrated in table 19, it was found that the frequency of information received by leaflets more than 4 times per month and 3-4 times per month, 3-4 times per month and 1-2 times per month, 3-4 times per month and never had different knowledge statistically significant at level of .023, .000, and 000, which were lower than .050, respectively.

Table 19 Multiple Comparisons for Information Received by Leaflets and Knowledge (LSD)

Dependent Variable Knowledge				
Information Received by Leaflets	Information Received by Leaflets	Mean Difference	Std. Error	Sig.
More than 4 times per month	3-4 times per month	.49	.215	.023*
	1-2 times per month	-.14	.190	.476
	Never	-.28	.211	.180
3-4 times per month	1-2 times per month	-.64	.143	.000*
	Never	-.78	.169	.000*
1-2 times per month	Never	-.15	.134	.268

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.2.5 Multiple Comparisons for Information Received by Village Announcing Tower and Knowledge (LSD)

The results of Multiple Comparison to test for information received by village announcing tower and knowledge were statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as illustrated in table 20, it was found that the frequency of information received by village announcing tower more than 4 times per month and 3-4 times per month, more than 4 times per month and 1-2 times per month, more than 4 times per month and never, 3-4 times per month and 1-2 times per month, 3-4 times per month and never had different knowledge statistically significant at level of .009, .000, 000, .016, 000, and 000, which were lower than .050, respectively.

Table 20 Multiple Comparisons for Information Received by Village Announcing Tower and Knowledge (LSD)

Dependent Variable Knowledge				
Information Received by Village Announcing Tower	Information Received by Village Announcing Tower	Mean Difference	Std. Error	Sig.
More than 4 times per month	3-4 times per month	-.36	.139	.009*
	1-2 times per month	-.71	.139	.000*
	Never	-.80	.126	.000*
3-4 times per month	1-2 times per month	-.33	.143	.016*
	Never	-.46	.129	.000*
1-2 times per month	Never	-.11	.124	.336

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.2.6 Multiple Comparisons for Information Received by Government Officer and Knowledge (LSD)

The results of Multiple Comparison to test for information received by government and knowledge were statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as illustrated in table 21, it was found that the frequency of information received by government more than 4 times per month and 3-4 times per month, more than 4 times per month and 1-2 times per month, more than 4 times per month and never, 3-4 times per month and 1-2 times per month, 3-4 times per month and never, 1-2 times per month and never, had different knowledge statistically significant at level of .000, .004, 000, .000, 000, and 001, which were lower than .050, respectively.

Table 21 Multiple Comparisons for Information Received by Government Officer and Knowledge (LSD)

Dependent Variable Knowledge				
Information Received by Government Officer	Information Received by Government Officer	Mean Difference	Std. Error	Sig.
More than 4 times per month	3-4 times per month	.39	.109	.000*
	1-2 times per month	-.32	.112	.004*
	Never	-1.00	.205	.000*
3-4 times per month	1-2 times per month	-.72	.095	.000*
	Never	-1.39	.195	.000*
1-2 times per month	Never	-.65	.195	.001*

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.2.7 Multiple Comparisons for Information Received by People in the Village and Knowledge (LSD)

The results of multiple comparison to test for information received by people in the village and knowledge were statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as illustrated in table 22, it was found that the frequency of information received by people more than 4 times per month and 3-4 times per month, more than 4 times per month and never, 3-4 times per month and never, 1-2 times per month and never, had different knowledge statistically significant at level of .004, .000, and .000, which were lower than .050, respectively.

Table 22 Multiple Comparisons for Information Received by People in the Village and Knowledge (LSD)

Dependent Variable Knowledge				
Information Received by People in the Village	Information Received by People in the Village	Mean Difference	Std. Error	Sig.
More than 4 times per month	3-4 times per month	.37	.128	.004*
	1-2 times per month	.25	.135	.055
	Never	-.58	.145	.000*
3-4 times per month	1-2 times per month	-.12	.124	.334
	Never	-.97	.135	.000*
1-2 times per month	Never	-.84	.139	.000*

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.3 The Comparison among Characteristics of the population and Attitudes towards Ecotourism

The comparison among characteristic of the population and attitudes towards ecotourism of as illustrated in table 23, there were age, primary occupation, monthly income, and training experience and attitudes statistically significant at level .001, .000, .000, and .025, but the gender and education level and knowledge of the population had no statistically significant at level .050. The multiple comparisons tested for their statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as showed in table 24, 25, and 26.

Table 23 The Comparison among Characteristics and Attitudes towards Ecotourism

Characteristics of the Population	One-Way Analysis		
	F	df	Sig.
1. Gender	0.007	1	0.925
2. Age	5.776	3	0.001*
3. Primary Occupation	4.559	5	0.000*
4. Level of Education	1.918	5	0.089
5. Monthly Income	14.475	4	0.000*
6. Training Experience	5.056	1	0.025*

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.3.1 The Results of Multiple Comparisons Through Technique Least Significant Difference (LSD) for Age and Attitudes

The results of multiple comparison to test for their statistically significant difference through technique Least Significant Difference (LSD) of each pair between age and attitudes illustrated in table 24, it was found that the age lower than 31 years and 31-40 years had different attitudes statistically significant at level of .001 which was lower than .050, and the age 31-40 years and 41-50 years also had different attitudes statistically significant at level of .002 which was lower than .050 respectively.

Table 24 Multiple Comparisons for Age and Attitudes (LSD)

Dependent Variable Attitudes				
Age	Age	Mean Difference	Std. Error	Sig.
<31	31-40	.53	.159	.001*
	41-50	.30	.167	.095
	51-60	.31	.189	.083
31-40	41-50	-.27	.085	.002*
	51-60	-.21	.131	.103
41-50	51-60	.06	.133	.673

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.3.2 The Results of Multiple Comparisons Through Technique Least Significant Difference (LSD) for Primary Occupation and Attitudes

The results of multiple comparisons to test for their statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) of each pair between primary occupation and attitudes illustrated in table 25, it was found that the farmer and merchant, had different attitudes statistically significant at level of .000 which was lower than .050, the farmer and business owner, farmer and company/partnership limited, farmer and non governmental organization (NGO), and farmer and others had different attitudes statistically significant at level of .000, .003, .000, and .011 which were lower than .050 respectively.

Table 25 Multiple Comparisons for Primary Occupation and Attitudes (LSD)

Dependent Variable Attitude				
Primary Occupation	Primary Occupation	Mean Difference	Std. Error	Sig.
Farmer	Merchant	.79	.182	.000*
	Business Owner	.65	.166	.000*
	Comp./Part.Ltd	.66	.210	.003*
	NGO	1.04	.256	.000*
	Others	.63	.245	.011*
Merchant	Business Owner	-.12	.099	.257
	Comp./Part.Ltd.	-.13	.155	.349
	NGO	.27	.214	.193
	Others	-.14	.202	.469
Business Owner	Comp./Part.Ltd	-.03	.140	.798
	NGO	.38	.205	.056
	Others	-.03	.192	.851
Comp./Part.Ltd.	NGO	.42	.239	.075
	Others	.01	.232	1.003
NGO	Others	-.43	.275	.120

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.3.3 The Results of Multiple Comparisons Through Technique Least Significant Difference (LSD) for Monthly Income and Attitudes

The results of Multiple Comparison to test for their statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) of each pair between monthly income and attitudes illustrated in table 26, it was found that 0-5001, and 5001-10,000 Bahts, had different attitude statistically significant at level of .000 which was lower than .050, and 5001-10,000 Bahts and 10001 - 15000 Bahts, 5001-10,000 Bahts and 15001 - 20000 Bahts, 5001-10,000 Bahts and more than 20,000 Bahts, and 10001 - 15000 Bahts and more than 20000 Bahts had different attitudes statistically significant at level of .000, .000, .004, and .005 which were lower than .050 respectively.

Table 26 Multiple Comparisons for Monthly Income and Attitudes (LSD)

Dependent Variable Attitudes				
Monthly Income	Monthly Income	Mean Difference	Std. Error	Sig.
0 – 5000 Bahts	5001 - 10000 Bahts	.49	.126	.000*
	10001 - 15000 Bahts	-.22	.159	.206
	15001 - 20000 Bahts	.03	.141	.792
	More than 20000 Bahts	.19	.151	.195
5001 – 10000 Bahts	10001 - 15000 Bahts	-.71	.112	.000*
	15001 - 20000 Bahts	-.47	.096	.000*
	More than 20000 Bahts	-.33	.112	.004*
10001 – 15000 Bahts	15001 - 20000 Bahts	.22	.129	.068
	More than 20000 Bahts	.40	.141	.005*
15001 – 20000 Bahts	More than 20000 Bahts	.18	.131	.208

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.4 The Comparison between Information Received by Multimedia and Attitudes of the population

The comparison between information received by multimedia and attitudes towards ecotourism of the population as illustrated in table 27 the information received by media as television, radio, newspaper, journal/magazine, academic documents,

leaflets, village announcing tower, and government officers and attitudes were statistically significant at level 0.050, but people in the village and attitudes of the population had no statistically significant at level .050. The multiple comparisons to test for pair through the technique Least Significant Difference (LSD) were showed in table 28, 29, 30, 31, 32,33, and 34.

Table 27 The Comparison between Information Received by Multimedia and Attitudes towards Ecotourism of the Population

Information received by Multimedia	One-Way Analysis		
	F	df	Sig.
1. Television	1.482	3	.002*
2. Radio	7.654	3	.000*
3. Newspaper	3.156	3	.030*
4. Journal /Magazine	4.189	3	.007*
5. Academic documents	4.099	3	.008*
6. Leaflets	3.225	3	.024*
7. Village announcing tower	13.556	3	.000*
8. Government Officers	7.389	3	.000*
9. People in the village	2.229	3	.074

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.4.1 Multiple Comparisons for Information Received by Television and Attitudes (LSD)

The results of multiple comparison to test for information received by television and attitudes were statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as illustrated in table 28, it was found that the frequency of information received from television by more than 4 times per month and 3-4 times per month, more than 4 times per month and 1-2 times per month, had different attitudes statistically significant at level of .000, and .005 which were lower than .050 respectively.

Table 28 Multiple Comparisons for Information Received by Television and Attitudes (LSD)

Dependent Variable Attitudes				
Information Received by Television	Information Received by Television	Mean Difference	Std. Error	Sig.
More than 4 times per month	3-4 times per month	.36	.095	.000*
	1-2 times per month	.27	.096	.005*
	Never	.19	.269	.459
3-4 times per month	1-2 times per month	-.06	.101	.489
	Never	-.15	.277	.589
1-2 times per month	Never	-.09	.285	.788

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.4.2 Multiple Comparisons for Information Received by Radio and Attitudes (LSD)

The results of multiple comparison to test for information received by radio and attitudes were statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as illustrated in table 29, it was found that the frequency of information received by radio more than 4 times per month and 3-4 times per month, more than 4 times per month and 1-2 times per month, more than 4 times per month and never, 3-4 times per month and never, and 1-2 times per month and never had different attitudes statistically significant at level of .003, .045, .000, .002, and .001 which were lower than .050, respectively.

Table 29 Multiple Comparisons for Information Received by Radio and Attitudes (LSD)

Dependent Variable Attitudes				
Information Received by Radio	Information Received by Radio	Mean Difference	Std. Error	Sig.
More than 4 times per month	3-4 times per month	.27	.093	.003*
	1-2 times per month	.18	.095	.045*
	Never	1.10	.257	.000*
3-4 times per month	1-2 times per month	-.09	.100	.389
	Never	.84	.263	.002*
1-2 times per month	Never	.91	.259	.001*

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.4.3 Multiple Comparisons for Information Received by Newspaper and Attitudes (LSD)

The results of Multiple Comparison to test for information received by newspaper and attitudes were statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as illustrated in table 30, it was found that the frequency of information received newspaper by more than 4 times per month and 1-2 times per month had different attitudes statistically significant at level of .003 which was lower than .050.

Table 30 Multiple Comparisons for Information Received by Newspaper and Attitudes (LSD)

Dependent Variable Attitudes				
Information Received by Newspaper	Information Received by Newspaper	Mean Difference	Std. Error	Sig.
More than 4 times per month	3-4 times per month	.10	.108	.303
	1-2 times per month	.29	.101	.003*
	Never	.06	.276	.819
3-4 times per month	1-2 times per month	.21	.117	.089
	Never	-.04	.281	.858
1-2 times per month	Never	-.24	.279	.374

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.4.4 Multiple Comparisons for Information Received by Magazine/ Journal and Attitude (LSD)

The results of multiple comparisons to test for information received by magazine/journal and attitudes were statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as illustrated in table 31, it was found that the frequency of information received by magazine/journal more than 4 times per month and 1-2 times per month, and 3-4 times per month and 1-2 times per month had different attitudes statistically significant at level of .032 and .001 which were lower than .050.

Table 31 Multiple Comparisons for Information Received by Magazine/Journal and Attitudes (LSD)

Dependent Variable Attitudes				
Information Received by Magazine/Journal	Information Received by Magazine/Journal	Mean Difference	Std. Error	Sig.
More than 4 times per month	3-4 times per month	.08	.125	.501
	1-2 times per month	-.28	.129	.032*
	Never	-.13	.189	.443
3-4 times per month	1-2 times per month	-.38	.108	.001*
	Never	-.24	.177	.196
1-2 times per month	Never	.13	.173	.433

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.4.5 Multiple Comparisons for Information Received by Academic Document and Attitudes (LSD)

The results of multiple comparisons to test for information received by academic document and attitudes were statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as illustrated in table 32, it was found that the frequency of information received by academic document more than 4 times per month and 3-4 times per month, more than 4 times per month and never, 3-4 times per month and 1-2

times per month, 1-2 per month and never, had attitudes statistically significant at level of .042 .011, .021, and .007 which were lower than .050.

Table 32 Multiple Comparisons for Information Received by Academic Document and Attitudes (LSD)

Dependent Variable Attitudes				
Information Received by Academic Document	Information Received by Academic Document	Mean Difference	Std. Error	Sig.
More than 4 times per month	3-4 times per month	-.27	.138	.042*
	1-2 times per month	-.05	.133	.691
	Never	-.44	.174	.011*
3-4 times per month	1-2 times per month	.22	.097	.021*
	Never	-.17	.151	.271
1-2 times per month	Never	-.39	.143	.007*

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.4.6 Multiple Comparisons for Information Received by Leaflets and Attitudes (LSD)

The results of multiple comparisons to test for information received by leaflets and attitudes were statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as illustrated in table 33, it was found that the frequency of information received by leaflets more than 4 times per month and never, 1-2 times per month and never had different attitudes statistically significant at level of .012 and .011, which were lower than .050.

Table 33 Multiple Comparisons for Information Received by Leaflets and Attitudes (LSD)

Dependent Variable Attitudes				
Information Received by Leaflets	Information Received by Leaflet	Mean Difference	Std. Error	Sig.
More than 4 times per month	3-4 times per month	-.32	.189	.081
	1-2 times per month	-.15	.159	.299
	Never	-.47	.184	.012*
3-4 times per month	1-2 times per month	.14	.120	.199
	Never	-.15	.152	.345
1-2 times per month	Never	-.29	.115	.011*

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.4.7 Multiple Comparisons for Information Received by Village Announcing Tower and Attitudes (LSD)

The results of multiple comparison to test for information received by village announcing tower and attitudes was statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as illustrated in table 34, it was found that the frequency of information received by village announcing tower more than 4 times per month and 1-2 times per month, more than 4 times per month never, 3-4 times per month and 1-2 times per month 1-2 times per month and never had different attitudes statistically significant at level of .000, .005, 000 and .000, which were lower than .050.

Table 34 Multiple Comparisons for Information Received by Village Announcing Tower and Attitudes (LSD)

Dependent Variable Attitudes				
Information Received by Village Announcing Tower	Information Received by Village Announcing Tower	Mean Difference	Std. Error	Sig.
More than 4 times per month	3-4 times per month	.16	.131	.247
	1-2 times per month	.74	.123	.000*
	Never	.32	.116	.005*
3-4 times per month	1-2 times per month	.61	.128	.000*
	Never	.17	.115	.125
1-2 times per month	Never	-.43	.116	.000*

* The mean difference was significant at the .050 level.

4.4.8 Multiple Comparisons for Information Received by Government Officer and Attitudes (LSD)

The results of multiple comparisons to test for information received by village announcing tower and attitudes was statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as illustrated in table 35, it was found that the frequency of information received by village announcing tower more than 4 times per month and 3-4 times per month, more than 4 times per month and 1-2 times per month had different attitudes statistically significant at level of .001, and .000, which were lower than .050.

Table 35 Multiple Comparisons for Information Received by Government Officer and Attitudes (LSD)

Dependent Variable Attitudes				
Information Received by Government Officer	Information Received by Government Officer	Mean Difference	Std. Error	Sig.
More than 4 times per month	3-4 times per month	.37	.114	.001*
	1-2 times per month	.53	.115	.000*
	Never	.30	.209	.139
3-4 times per month	1-2 times per month	.15	.098	.103
	Never	-.05	.203	.739
1-2 times per month	Never	-.22	.199	.258

* The mean difference was significant at the .050 level.

5. The Correlation between Knowledge and Attitudes towards Ecotourism of the population

The correlation between knowledge and attitudes towards ecotourism of the population was determined by Pearson's product moment correlation coefficient. It was found that there was positive correlation between knowledge and attitudes were highly statistically significant at level 0.000 that lower than .010 as showed in table 36.

Table 36 The Correlation between Knowledge and Attitudes towards Ecotourism of the population

(Number of case=173)

Variable	Knowledge	Attitudes	Sig. (2-tailed)
Knowledge	-	0.258	0.000**
Attitude	0.258	-	

** Correlation was significant at the .010 level (2-tailed).

CHAPTER V

DISCUSSIONS

The researcher would like to study knowledge and attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket that there were any difference among gender, age, level of education, primary occupation, monthly income, information received, and training experience of ecotourism, and knowledge and attitudes of Subdistrict Administration Organization members in Phuket, in order to test the research hypotheses as the followings:

1. The knowledge towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket was at a medium level.
2. The attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket were positive.
3. The knowledge and attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket differed according to the independent variables.
4. The knowledge and attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket were positively related.

1. The knowledge towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket

The results of this study had demonstrated that the level of knowledge towards ecotourism of the SAO members in Phuket was 105 members (60.7%) at moderate level (18-20scores) mostly as presented in table 8 This accepted hypotheses 1 and was consistent with the research of Supatra Kaewmukda (2002:140-148) on the topic “Vision towards Ecotourism Promotion of Subdistrict Administrative Organizations Council

Members in Nakornnayok Province”, the results illustrated that the knowledge score on ecotourism of council members of SAO was 16, with the minimum score being 9 and the mean score was 12.26. The mean score was used to classify knowledge level into three groups. The majority of members were in the moderate level (81.7%).

2. The attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket

The results of this study had demonstrated that the level of attitude toward ecotourism of the SAO members in Phuket had mean score equaled to 54.02 scores which most of the population had in the moderate level. It would be accounted in the positive direction of attitude as presented in table 9. This accepted hypotheses 2 but was consistent with the research of Chareerat Kitsalee (1999:85) studied on knowledge and attitudes of the budget analyst towards the conservation and improvement of environmental quality. It was found that the attitudes towards improvement of environmental quality in positive direction.

3. The knowledge towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket differed according to the independent variables

The knowledge towards ecotourism of the SAO members in Phuket differed according to the independent variables studied as gender, age, primary occupation, level of education, monthly income, and training experience. The results of comparison among characteristics of the population and knowledge towards ecotourism as illustrated in table 10, it was found that the gender and knowledge had no statistically significant at level 0.05 but the age, primary occupation, level of education, monthly income, and training experience and knowledge were different statistically significant at level 0.05, The multiple comparison to test for their statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as illustrated in table 11,12,13,14,15,16,17,18,19,20,21, and 22.

3.1 The knowledge towards ecotourism of the Subdistrict Administration

Organization members in Phuket differed according to gender

The knowledge toward ecotourism of the SAO members in Phuket was not different according to the gender independent variables studied as presented in table 10, so it rejected the hypothesis 1. This was probably because male and female had equal opportunity in education and the knowledge on ecotourism did not directly disseminate to specific population. The person who achieved this issue depended on personal interest. It was related to the study of Chop Chopcheunchop(1982: 79) who studied on “Knowledge and Awareness on problem of environment in up country in the case study of Chantaburi province”. It was found that gender was not associated with knowledge on the studied research.

3.2 The knowledge towards ecotourism of the Subdistrict Administration

Organization members in Phuket differed according to age

For the age, the level of knowledge towards ecotourism of SAO members in Phuket differed according to 31-40 years, and 51-60 years, the age 41-50 years and 51-60 years was different statistically significant at level .05 respectively, as showed in table 11. This accepted hypothesis 3 and was related to the study of Khun Sanguangsermsri (1986: 76) researched on knowledge and awareness of village committee to natural conservation and environment of art object (case study of Saiyok District, Kanchanaburi Province) had indicated that the different ages of the population had different knowledge was statistically significant at level of 0.05, and was pertinent to the research of Nakom Theerasuwan (1998: Abstratct) studied on the topic of The local people’ opinion toward the participation on ecotourism in the case study of Ratchaburi Province., the result showed that the knowledge of local people had difference according to the age as well.

3.3 The knowledge towards ecotourism of the Subdistrict Administration

Organization members in Phuket differed according to the primary occupation

For the primary occupation, the level of knowledge towards ecotourism of SAO members in Phuket differed according to the farmer and merchant, the farmer

and others, merchant and business owner, merchant and company/partnership limited, merchant and non governmental organization (NGO), business owner and others, and company/ partnership limited and others were different statistically significant at level of 0.05, as showed in table 12. This accepted hypothesis 3 and was related to the study of Boonlue Kodchasaenee (1989: 117) researched on knowledge and awareness of the local people towards ecotourism at the sea shore: a case study of Samet Island Rayong province. The research was found that the different primary occupation of population had different knowledge statistically significant at level 0.05.

3.4 The knowledge towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket differed according to the level of education

For the level of education, knowledge toward ecotourism of SAO members in Phuket differ according to primary school level 4 (G4) and primary school level 7 (G7), primary school level 4 (G4) and secondary school level (G9), primary school level 4 (G4) and high school level (G12), primary school level 7 (G7) and secondary school level (G 9), primary school level 7 (G7) and high school level (G12) primary school level 7 (G7) and bachelor, and secondary school level (G 9) and diploma or equivalence, high school level (G12) and diploma or equivalence, and diploma or equivalence and bachelor were different statistically significant at level .05, as showed in table 13. This accepted hypotheses 3 and was related to the study of Sucha Chun-em (1984: 152), the research was found that level of education of population had difference knowledge statistically significant at level of 0.05.

3.5 The knowledge towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket differed according to the monthly income

For the monthly income, the level of knowledge toward ecotourism of SAO members in Phuket differ according to 5001 - 10000 Bahts and 15001 - 20000 Bahts had different knowledge, 10001 - 15000 Bahts and 15001 - 20000 Bahts had different knowledge statistically significant at level of .05, as demonstrated in table 14. This accepted hypotheses 3 and was related to the study of Punthipa Chomprdit (1987:

Abstract), Apiwan Kiangkwa (1991: Abstract), and Jeeranuch Siriratpiriya (1991: 75), all of three the researches were found that the different income of tourist had different knowledge statistically significant at level of 0.05.

3.6 The knowledge towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket differed according to the information received by multimedia

The comparison between information received by multimedia and knowledge towards ecotourism of population as illustrated in table 17 the multimedia as radio, newspaper, academic documents, leaflets, village announcing tower, government officers, and people in the village and knowledge were statistically significant at level 0.05 but the television and journal and knowledge of the population had no statistically significant difference at level 0.05 as showed on table 15. This accepted hypotheses 3 and was related to the study of Sirirak Pummanpuen (1997: Abstract) researched on knowledge of practitioner in the environmental aspect of ecotourism: a case study of practitioner in the environmental aspect from government and private agencies, it was found that the knowledge correlated to media received in the positive direction and was statistically significant different at level of 0.01.

3.7 The knowledge towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket differed according to the training experience

The comparison between training experience and knowledge towards ecotourism of the population as illustrated in table 10 was statistically significant different at level .003 which was lower than 0.05. This accepted hypotheses 3 and was related to the study of Daranee Auitrakool (1989: Abstract) studied on knowledge and opinion of the local people on natural resource conversation in Wildlife conservation at Khao Kaew and Khao Chompu. It was found that the knowledge significantly depended on the training experience at level 0.01. In addition it was related to the study of Kanda Wasasiri (2002: 83) studied on knowledge, attitudes, and roles of subdistrict administration members on ecotourism management in Ratchaburi province. It was

found that the knowledge significantly depended on the training experience at level 0.05.

4. The Attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration

Organization members in Phuket differed according to the independent variables

The level of attitudes towards ecotourism of the SAO members in Phuket differed according to the independent variables as gender, age, primary occupation, level of education, monthly income, and training experience. The results of comparison among characteristics of the population and attitudes towards ecotourism as illustrated in table 23. It was found that the gender, level of education and attitudes were not different statistically significant at level of 0.05. The age, primary occupation, monthly income, and training experience and attitudes were different statistically significant at level of 0.05. The multiple comparisons tested for their statistically significant through technique Least Significant Difference (LSD) as illustrated in table 24,25,26,27,28,29,30,31,32,33,34, and 35.

4.1 The Attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration

Organization members in Phuket differed according to gender

The attitudes towards ecotourism of the SAO members in Phuket were not different according to the gender independent variables as presented in table 23, so it rejected the hypothesis 3. The result was in accordance with the study of Khun Sanguangsermsri (1986: 75) researched on knowledge and awareness of village committee to natural conservation and environment of art object (case study of Saiyok District, Kanchanaburi Province). Toopkrajang (1986: Abstract). It was found that attitudes of the population did not significantly depend on gender at level 0.05.

4.2 The Attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration

Organization members in Phuket differed according to age

For the age, the level of attitudes towards ecotourism of SAO members in Phuket differed according to the age lower than 31 and 31-40syear, 31-40 years and 41-50 years also had difference attitude statistically significant at level of .002 was

lower than .05, as showed in table 24. This followed hypothesis 3 and was related to the study of Nakom Theerasuwan (1998: Abstract) studied on the topic of The local people' opinion toward the participation on ecotourism in the case study of Rachaburi Province, the result showed that the of local people had different opinion according to the age, and was relevant to the studies of Apiwan Kiangkwa (1991: Abstract), and Jeeranuch Siriratpiriya (1991: 75), the researches were found that the age and opinion was statistically significant at level of 0.05 as wel

4.3 The Attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket differed according to primary occupation

For the age, attitudes towards ecotourism of SAO members in Phuket were different according to the farmer and merchandise, had different attitude, the farmer and business owner, farmer and company/partnership limited, farmer and non-governmental organization (NGO), farmer and others, and company/ partnership limited and others. They were statistically significant at.05, as presented in table 25. This accepted hypothesis 3 and was related to the study of Preeyaporn Promptituk (1984: 70) researched on opinion of tourist toward the development plan of facilitating services at Pukadueng National Park at Loei Province, it was found that the primary occupation and opinion was different statistically significant at level of 0.05.

4.4 The Attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket differed according to monthly income

For the monthly income, the attitudes towards ecotourism of SAO members in Phuket differed according to 0-5001, and 5001-10,000 Bahts, 5001-10,000 Bahts and 10001 - 15000 Bahts, 5001-10,000 Bahts and 15001 - 20000 Bahts, 5001-10,000 Bahts and more than 20,000 Bahts, 10001 - 15000 Bahts and more than 20000 Bahts, and 15001 - 20000 Bahts and more than 20000 Bahts was different statistically significant at level of 0.05, as demonstrated in table 26. This accepted hypotheses 3 and was related to the study of Punthipa Chomprdit (1987: Abstract), Apiwan Kiangkwa

(1991: Abstract), and Jeeranuch Siriratpiriya (1991: 75), all of the researches were found that monthly income and attitude was statistically significant at level of 0.05.

4.5 The Attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket differed according to information received by multimedia

The comparison between information received by multimedia and attitudes towards ecotourism of population as illustrated in table 27. The information received from multimedia as television, radio, newspaper, journal/magazine, academic documents, leaflets, village announcing tower, and government officers and knowledge were statistically significant at level 0.05. This accepted hypotheses 3 and was related to the study of Amaravadee Maokhom, studied (1985: 61) the opinion of people lived surrounding the Khaoyai National Park toward natural resource conservation, it was found that the head of household who received more information of natural resources conservation would had good opinion.

4.6 The Attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket differed according to training experience

The comparison between training experience and attitudes towards ecotourism of target population as illustrated in table 23, was statistically significant different at level .025 which was lower than 0.05. This accepted hypotheses 3 and was related to the study of Somsak Suriyachasren (1995: 93) studied on awareness of District Secretariat about forest conservation District Secretariat who had more experience about forest conservation would have positive attitudes than those who had moderate and less experience was statistically significant at level of .01.

5. The level of knowledge and attitudes towards ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket are positively related

The correlation between knowledge and attitudes towards ecotourism of target population was determined by Pearson correlation product moment, it was

found that there was positive correlation between knowledge and attitude was highly statistically significant at level 0.000 that lower than 0.01 as showed in table 36. This followed hypotheses 4. It was related to the study of Chareerat Kitsalee (1999: Abstract) studied on knowledge and attitude of the budget analyst towards the conversation and improvement of environmental quality. It was found that there was a positive relationship between knowledge and attitudes statistically significant at level of 0.05.

This results study on “Knowledge and Attitudes towards Ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket,” most of SAO members had high knowledge (mean score equal to 18.95 score = 82.4%), and their attitudes were mostly in the positive direction. Moreover, the research results also illustrated that the knowledge and attitudes had the positive correlation that means they have high knowledge; they have the positive attitudes about ecotourism in Phuket relatively.

CHAPTER VI

CONCLUSIONS AND RECOMMENDATIONS

This chapter presents the conclusions of this research, the recommendations on the basis of the findings, and the recommendations for further studies.

1 Conclusion of Research Results

1.1 General Characteristics of the population

1.1.1 Gender. To analyze the gender characteristics of the population, it was found that the majority was male 152 (87.9%), subsequently being the female was 21 (12.1%) as presented in table 4.

1.1.2 Age. To analyze the age characteristics of the population, it was found that the age between 31-40 years old was the most 77 (44.5%), subsequently being the age between 41-50 years old (38.7%), 51-60 years old (11.0 %), and less than 31 years old and lower than 30 was 10 (5.8%) as presented in table 4.

1.1.3 Primary occupation. To analyze the primary occupation characteristics of the population, it was found that the business owner group was the most 97 (56.1%), subsequently being merchant was 39 (22.5%), company/limited partnership was 14 (8.1 %), farmer was 10 (5.8 %), Others was 7 (4.0%), and non government organization was 6 (3.5 %) respectively, as presented in table 4.

1.1.4 Level of education. To analyze the level of education characteristics of the population, it was found that the high school level was the most 72 (41.6%), subsequently secondary school group was 36 (20.8%), bachelor was 30 (17.3%), Diploma or equivalence was 17 (9.8%), primary school level 4 was 11 (6.4%), and primary school level 7 was 7 (4.0%) respectively, as presented in table 4.

1.1.5 Monthly Income. To analyze the monthly income characteristics target population, it was found that the income between 5,001-10,000 Bahts group

was the most 83 (48.0%), subsequently it was between that 15,001-20,00 Bahts was 32 (18.5), more than 20,000 Bahts was 23 (13.3%), 10,001-15,000 Bahts was 21(12.1%), and 0-5,000 Bahts was 14 (8.1%) as presented in table 4.

1.2 Information Received About Ecotourism

Frequency of the information received from multimedia of the population, it was found that the information received from television the highest frequency was 62 persons (35.8%), radio the highest frequency was 56 persons (32.4%), newspaper the highest frequency was 55 persons (31.8%) at more than 4 times per month, journal/magazine the highest frequency was 49 persons (28.3%), government officers the highest frequency was 47 persons (27.2%) people in the village the highest frequency was 39 persons (22.5%) at 3-4 times per month, academic documents the highest frequency was 58 persons (33.5%), leaflets the highest frequency was 69 persons (39.9%), at 1-2 time per months, and village announcing tower the highest frequency was 44 person(25.4%) at never, respectively as presented in table 5.

1.3 Number and Percentage of Training of Ecotourism

There were 100 persons (57.8%) of the population had never trained for ecotourism, and 73 persons (42.2%). The training topics were given to the population and agency providing as presented in table 6.

1.4 Information Sources of Ecotourism

For information sources of ecotourism, most of the population commented that it was not enough 140 (80.9%) as presented in table 7.

1.5 Knowledge and Attitudes towards ecotourism

Knowledge towards ecotourism of the population had mean score that equaled to 18.95, and standard deviation =2.84, and attitude towards ecotourism of the population had mean score that equaled to 54.02, and standard deviation =10.04.

1.6 Results of the Comparison among characteristics of the population and Knowledge towards Ecotourism

Results of the comparison among characteristics of the population and knowledge towards ecotourism as illustrated in table 10, there were age, primary occupation, education level, monthly income, training experience and knowledge statistically significant at level 0.05, but the gender and knowledge of the population had no statistically significant at level 0.05.

1.7 Results of the Comparison among Characteristics of the population and Attitudes towards Ecotourism

Results of the comparison among characteristics of the population and attitudes towards ecotourism as illustrated in table 15, there were age, primary occupation, monthly income, training experience and attitudes statistically significant at level 0.05, but the gender and level of education and attitudes of the population had no statistically significant at level 0.05.

2 Recommendations from Research

2.1 The results of the research on “Knowledge and Attitude towards Ecotourism of the Subdistrict Administration Organization members in Phuket,” it is shown most of SAO members had knowledge at moderate level, moreover, the research results also illustrated that the knowledge and attitude had the positive correlation that they are easier to receive more training, work shop, and other program to change their attitude to be more positive direction.

2.2 The research results was shown that most of SAO members received ecotourism from television, radio, newspaper more frequently (More than 4 times per Month), but they have never received the journal/magazine, academic document, leaflets, and people in the village so it needs to provide the ecotourism information through these media increasingly. Including they need more information sources for ecotourism in Phuket about the sites of ecotourism attributes of ecotourism, type of ecotourism, benefit receiving from ecotourism, price of each program, details and documents about ecotourism, the media of the ecotourism, providing more signs and

labels, knowledge, training for awareness raising and training for ecotourism guide and trekking, including the guideline for natural resources conservation, and impact of tourism and mangrove forest data as well.

3 Recommendations for Further Research Studies

3.1 From research, it was found that the SAO members had positive direction on ecotourism. Therefore, theories about changing their attitude could be easier received proper technique in order for them to truly understand to implement of the ecotourism management.

3.2 For later research studies in this area, there should be a study in the development of the SAO member's potential in planning for ecotourism systematically.

3.3 For effective ecotourism management, it is important that there be research and development (R&D) done to promote and develop such methods as ecotourism guide training for local people as well as to find better ways of ecotourism management for local people benefits.

3.4 From studies it was found that SAO members had a high knowledge for ecotourism so they should be easier to educate them via arranging "training of the trainer" program for them to be a trainer and educator for their Subdistrict people.

3.5 From the research, it was found that most of SAO members had secondary school education up to bachelor (89.6%) Therefore, it should be easier to educate them through various media by providing more information of ecotourism with journal/magazine, academic documents, and leaflets to study by themselves profoundly.

3.6 For further research studies to ecotourism in Phuket, one important topic that should be studied is how to educate the local people to manipulate the ecotourism effectively.

3.7 It was found on this research that SAO members were received few training for ecotourism pertinently, therefore they still need the assistances of both

private and government organization such as the Provincial Administrative Organization, Provincial Commercial Society, Department of Forestry, and Tourism Authority of Thailand.

BIBLIOGRAPHY

- Anastasi, A. (1967). Psychological Testing. 2 nd ed. New York : Macmillan-Company.
- Bloom, B.S. et al. (1956). Taxonomy of Educational Objectives Textbook I : Cognitive Domain. New York: David McKay.
- Bloom, B.S., Hastings, J.T.S. MADAUS, G.F. (1971). Hand book on Formative and Summative Evaluation of Student learning. New York : Mc Graw-Hill Company.
- Good, C.V. (1973). Dictionary of Education 3 nd ed, New York : McGraw – Hill Book Co.
- Hilgard, E.R. (1971). Introduction of psychology. New York : Harcourt, Brace Jovanovich, Inc.
- John, P. Keeves (1988) Educational research, Methodology, and Measurement. Australia : Pagamon Press Pty., Ltd.
- Kagan, J. and E. Haveman (1986). Psychology. New York : Harcourt, Brace and World Inc.,
- Miller, John D. (1975). “The Development of Pre-Adult toward Environmental Conservation and Pollution”, School Science and Mathematics LXXV : 729-737.
- Perkes, Allbert C. (1977). “A study of Environmental Knowledge and Attitude of Tenth and Twelfth Grade Students from Five Great Lakes and Six Far Western States.” Dissertation Abstracts International 37. : 4924-5A.
- Richmond James M. (1977). “A Survey of Environmental Knowledge and Attitude of Fifth year Student in” England Dissertation Abstracts International 37(8) February 1977 p. 5019-A.
- Thurstone, L.L. (1967). Attitude can be measured. In M. Fishbein (Ed.) Attitude Theory and Measurement. New York : John Wiley & Sons, Inc.

Zacher, Lawrence J. (1978). “A Study of Factors Affecting The Environmental Knowledge of Eleventh grade Students in Montana” Dissertation Abstracts International. 35 (8) p. 4883-A

In Thai

กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.(2539).แนวคิดในการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติในช่วง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544). เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องผู้นำสิ่งแวดล้อมระดับชาติ. ณ โรงแรมอมารีวอเตอร์เกท กรุงเทพมหานคร.

กานดา วาสะศิริ.(2545). ความรู้เจตคติและบทบาทของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในจังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2540). สถาบันวิจัยศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย รายงานสรุปการดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวแห่งเพื่อรักษาระบบนิเวศ. กรุงเทพฯ.

_____. (2541). บทความพิเศษ Ecotourism : ปรัชญา องค์ประกอบและแนวคิด. Ecotourism Network News Letter. กรุงเทพฯ.

ขวัญ สวงเสริมศรี.(2539). ความรู้ความตระหนักของคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) ในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ศึกษากรณีไทยโยค จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

จิราณัฐ สิริรัตน์พิริยะ. (2534). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อแผนนโยบายของรัฐให้เอกชนรับผิดชอบ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชลภาพรณ ลิขิตวสินกุล.(2532). ปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของมัคคุเทศก์อาชีพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ชอบ ชอบชื่นชม. (2535). ความรู้และความตระหนักของอาสาสมัครพัฒนาชุมชนที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในชนบท จังหวัดจันทบุรี วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : กรมการปกครอง.

- คารณี อุ่ยตระกูล.(2539). ความรู้ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาเขียวเขามวก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เต็มดวง รัตนทัศนีย์ และคณะ.(2539).มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร : โครงการการศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นคร พจนวงพงษ์ และสมบัติ พรหมเมศรี. (2538). พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537. กรุงเทพมหานคร : พิสิกส์เซนเตอร์.
- นวรรตน์ ไกรพานนท์. (2539) นิเวศสัญจร กลยุทธ์ร่วมประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน. วารสารนิเวศวิทยา, 23(1).
- นาคม ชีรสวรรณจักร. (2541).ความคิดเห็นของประชาชนท้องถิ่นต่อการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา : อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2527). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร : การพิมพ์พระนคร.
- _____. (2531). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วน จำกัด สามเจริญพาณิชย์.
- _____. (2537.) เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร : บี แอนด์ บี พับลิชชิง.
- _____. (2543). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : บี แอนด์ บี พับลิชชิง.
- บุญลือ คชเสนีย์. (2532). ความรู้ความตระหนักของประชาชนในพื้นที่ที่มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวชายทะเล:ศึกษากรณีเฉพาะเกาะเสม็ดจังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปรียาพร พรหมพิทักษ์. (2527). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อแผนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณอุทยานแห่งชาติภูกระดึง จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). การสอนสุขศึกษา ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพมหานคร. ไทยวัฒนาพานิช.

- ผจงจิตต์ พิทักษ์ภากร. (2538). ความรู้และความคิดเห็นของคณะกรรมการสภาตำบลเกี่ยวกับปัญหา
มลพิษทางน้ำในแม่น้ำแม่กลอง : กรณีศึกษาจังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร-
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- พันทิพา โฉมประดิษฐ์. (2530). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแผนพัฒนาสิ่งแวดล้อม
สะดวกบริเวณอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พงษ์ไพบูลย์ ศิลาวราเวทย์. (2528). ความคิดเห็นของประชาชนในเมืองต่อสวนสาธารณะ :
ศึกษากรณีผู้ที่ใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคม-
ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ยุวดี นีรัตน์ตระกูล. (2538). Ecotourism : การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. จุลสารการท่องเที่ยว.
14(3)(2539) การดำเนินการเรื่อง ECOTOURISM ในประเทศไทย. จุลสารการท่องเที่ยว
ราชบัณฑิตสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วิไลลักษณ์ โหรรฐาน. (2535). ความคิดเห็นของประชาชนในการบริหารเก็บขยะมูลฝอยทางน้ำศึกษา
เปรียบเทียบบริเวณริมคลองบางกอกน้อย เขตบางกอกน้อย และบริเวณคลองชักพระ
เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525). พัฒนาหลักสูตรและการสอบมิตินใหม่. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรือง
วิเชียร เกตุสงฆ์. (2537). คู่มือการวิจัยเชิงปฏิบัติ. นนทบุรี : มปท.
- วิไลลักษณ์ วรรณะ. (2535). การศึกษา ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพจิต
ของประชาชน ในเขตเมืองและชนบท จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยา-
ศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาการระบาด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศิริรักษ์ ปัมแมนปั้น. (2540). ความรู้ของผู้ปฏิบัติงานทางด้านสิ่งแวดล้อมในเรื่องการท่องเที่ยว
เชิงอนุรักษ์ : ศึกษากรณีผู้ปฏิบัติงานทางด้านสิ่งแวดล้อมจากหน่วยงานของรัฐ และ
หน่วยงานเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมศักดิ์ สุริยเจริญ. (2538). ความตระหนักของปลัดอำเภอเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้.
วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สวัสดี สุคนธรังสี. (2525). ทฤษฎีและหลักวิชาวิจัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.
- สุชา จันทร์หอม. (2527) จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรินทร์ หลีกแหลม. (2534) ความรู้ ความตระหนักและการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหามลพิษทาง

- สิ่งแวดล้อมของสมาชิกเขต (สข.) ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- สุรีย์ ชิมเจริญ (2532). ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสวนสัตว์คู่สัต. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เสรี เวชชบุษกร. (2529). ทางเดินศึกษาธรรมชาติ. เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการการสื่อความหมายธรรมชาติ ครั้งที่ 1 วันที่ 13-18 ตุลาคม 2529. กองอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้ กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต.
- ศรีพร สมบุญธรรม. (2536). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. จุลสารการท่องเที่ยว, (เมษายน-มิถุนายน) 12, 25-30. กรุงเทพมหานคร.
- _____. (2537). การประเมินผลกระทบทางสังคมและวัฒนธรรม จากการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร.
- อมราวดี เหมาคม. (2528). ความคิดเห็นของราษฎรรอบอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อภิวรรณ เกียงขวา. (2534). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการปรับปรุงและพัฒนาสถานที่พักผ่อนที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดภูเก็ต

อาณาเขต

ทิศเหนือ จดช่องปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานสารสินและสะพาน
ท้าวเทพกษัตรี

ทิศใต้ จดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

ทิศตะวันออก จดทะเลเขตจังหวัดพังงา

ทิศตะวันตก จดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

ภูมิอากาศ

มีภูมิอากาศแบบฝนเมืองร้อนมีลมพัดผ่านตลอดเวลา

อากาศอบอุ่นและชุ่มชื้นตลอดปี มี 2 ฤดู คือ ฤดูร้อนและฤดูฝน ฤดูฝนเริ่มเดือนพฤษภาคม-
เดือนพฤศจิกายน ฤดูร้อนเริ่มประมาณเดือนธันวาคม-เดือนเมษายน ช่วงเดือนพฤศจิกายน-เมษายน
เป็นช่วงที่อากาศดีที่สุดไม่มีฝน ท้องฟ้าแจ่มใส

การเดินทาง

รถยนต์ จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางสายธนบุรี-ปากท่อ (ทางหลวงหมายเลข 35)
แล้วใช้ทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ผ่านจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร อำเภอกะบุรี
อำเภอเมือง อำเภอเกาะเปอร์ จังหวัดระนอง อำเภอกระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอเมือง อำเภอ
ตะกั่วทุ่ง บ้านโคกกลอย จังหวัดพังงาข้ามสะพานท้าวเทพกษัตรี หรือสะพานสารสิน เข้าจังหวัด
ภูเก็ต ระยะทาง 862 กิโลเมตร

รถโดยสารประจำทาง บริษัท ขนส่ง จำกัด มีรถโดยสารทั้งรถธรรมดาและรถ
ปรับอากาศ ออกจากสถานีขนส่งสายใต้ ไปภูเก็ตทุกวัน สอบถามรายละเอียดได้ที่ โทร. 4347192
(รถปรับอากาศ) และ โทร. 434-5557-8 (รถธรรมดา) บริษัทเอกชนติดต่อบริษัทภูเก็ตเซ็นทรัลทัวร์
กรุงเทพฯ โทร. 434-3233 ภูเก็ต โทร. (076) 213615, 214335 และบริษัท ภูเก็ตท่องเที่ยว กรุงเทพฯ
โทร. 435-5018, 435-5034 ภูเก็ต โทร. (076) 222107-9 สถานีขนส่งภูเก็ต โทร. (076) 211480

รถไฟ ไม่มีบริการรถไฟจากกรุงเทพฯ ไปภูเก็ตโดยตรง ผู้ที่ประสงค์จะเดินทางโดย
รถไฟต้องไปลงที่สถานีรถไฟพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แล้วต่อรถประจำทางเข้าจังหวัดภูเก็ต
สอบถามรายละเอียดได้ที่ การรถไฟแห่งประเทศไทย โทร. 223-7010, 223-7020

เครื่องบิน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จัดเที่ยวบินกรุงเทพฯ – ภูเก็ต
ทุกวัน สอบถามรายละเอียดได้ที่ โทร. 1566, 280-0060, 628-2000 ภูเก็ต โทร. (076) 211195,
212499, 212946

การเดินทางภายในจังหวัดภูเก็ต

ภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีการเดินทางภายในจังหวัดสะดวกมาก มีรถสามล้อเครื่อง บริการภายในเขตเทศบาล หรือจะเช่าเหมารถสามล้อเครื่อง ไปยังสถานที่ต่างๆ ได้ ราคาขึ้นอยู่กับ ระยะทาง

บริการรถสองแถว และรถโดยสารประจำทาง มีรถสองแถวออกจากตลาดสด ไกล้วงเวียนน้ำพุ ถนนระนอง ไปยังหาดและสถานที่ต่างๆ รถออกทุก 30 นาที ตั้งแต่เวลา 06.00-18.00 น. อัตราค่าโดยสาร 10-20 บาท ตามระยะทาง

บริการรถรับ-ส่งระหว่างสนามบินและตัวเมืองภูเก็ต สนามบินมีบริการรถแท็กซี่ เข้าตัวเมืองภูเก็ต หรือไปยังหาดต่างๆ ในอัตราค่าบริการที่ต่างกัน ส่วนในตัวเมืองก็มีบริการรถรับส่ง ไปสนามบินตามเวลาที่เครื่องบินจะออก โดยรถจะออกจาก บริษัท ทัวร์รอยัล เอ็นเตอร์ไพรส์ ถนน วิชาตสงคราม โทร. (076) 235268-71 รถออกเวลา 06.30-18.00 น.

การเดินทางจากภูเก็ตไปจังหวัดใกล้เคียง

จากภูเก็ต มีบริการรถโดยสารธรรมดาจากสถานีขนส่ง ถนนพังงาไปจังหวัดกระบี่ นครศรีธรรมราช พังงา ระนอง สุราษฎร์ธานี ตรัง สตูล หาดใหญ่ ตะกั่วป่า และเกาะสมุย รายละเอียดติดต่อ สถานีขนส่งภูเก็ต โทร. (076) 211480, 211977 นอกจากนี้ การบินไทย ก็มี เที่ยวบินจากภูเก็ตไปจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง และหาดใหญ่

สถานที่ที่น่าสนใจ

อำเภอเมือง

เขารัง เป็นเนินเขาเตี้ยๆ อยู่หลังตัวเมืองทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของตัวเมือง รถยนต์สามารถขึ้นไปจนถึงยอดเขา เทศบาลจัดเป็นสวนสุขภาพและสวนสาธารณะไว้เป็นที่พักผ่อน หย่อนใจ และชมทิวทัศน์ของเมืองภูเก็ต จากยอดเขาจะแลเห็นตัวเมืองภูเก็ต ทะเลกว้าง รวมทั้ง ทิวทัศน์ของเกาะทั้งใกล้และไกล

สะพานหิน สถานที่พักผ่อนหย่อนใจภายในตัวเมือง อยู่สุดถนนภูเก็ตซึ่งยื่นลงไป ในทะเลเล็กน้อย เป็นที่ตั้งของอนุสาวรีย์หลัก 60 ปี สร้างเมื่อ พ.ศ. 2521 เพื่อเป็นที่ระลึกแก่กัปตัน เอ็ดเวิร์ด โทมัส ไมล์ ชาวออสเตรเลีย ผู้นำเรือขุดแร่ลำแรกมาใช้ขุดแร่ดีบุกในประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. 2452 นอกจากนี้เป็นที่ตั้งของศูนย์กีฬาสะพานหินอีกด้วย

ตึกโบราณ ในตัวเมืองภูเก็ตส่วนมากเป็นตึกสมัยเก่าแบบยุโรป สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยเมื่อเกือบร้อยปีมาแล้ว เมื่อครั้งกิจการเหมืองแร่เริ่มเจริญใหม่ๆ ตึกสมัยเก่าเหล่านี้ได้รับอิทธิพลทางด้านสถาปัตยกรรมแบบจีนเรียกว่า สถาปัตยกรรมแบบ “ซิโน-โปรตุเกส” ลักษณะตึกสมัยเก่าของภูเก็ตนั้นจะมีส่วนลึกมากกว่าส่วนกว้างและไม่สูงนัก สามารถจะดูได้บริเวณถนนกลาง ถนนตีบุก ถนนพังงา ถนนเยาวราช และถนนกระบี่ นอกจากนี้ยังมีตึกโบราณที่มีลักษณะทางสถาปัตยกรรมแบบยุโรป ได้แก่ ศาลากลางจังหวัด ศาลจังหวัด และธนาคารนครหลวงไทย เป็นต้น

เกาะลิเเห่ อยู่ห่างจากตัวเมือง 4 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 20 ตารางกิโลเมตร เป็นเกาะขนาดเล็กอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะภูเก็ต มีคลองทำกินคั่นระหว่างเกาะทั้งสอง มีสะพานเชื่อมติดต่อกันโดยสะดวก มีพระพุทธรูปไสยาสน์องค์ใหญ่อยู่บนยอดเขา ชายหาดไม่เหมาะสำหรับการเล่นน้ำ เนื่องจากพื้นทรายมีโคลนปน บริเวณแหลมตุ๊กแก เป็นที่ตั้งของหมู่บ้านชาวเลหรือชาวน้ำ หรือชาวไทยใหม่ เป็นชนกลุ่มน้อยของไทย อาศัยอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย ส่วนใหญ่อยู่ตามเกาะในมหาสมุทรอินเดีย

วัดฉลอง หรือ วัดไชยธาราราม อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ตประมาณ 8 กิโลเมตร ออกจากตัวเมืองไปตามทางหลวงหมายเลข 4021 ผ่านสามแยกบริเวณสนามกีฬาสุรกุล เลี้ยวซ้ายไปทางห้าแยกฉลอง วัดฉลองจะอยู่ทางซ้ายมือก่อนถึงห้าแยกฉลองประมาณ 4 กิโลเมตร เป็นวัดที่มีชื่อเสียงของภูเก็ต มีรูปหล่อของหลวงพ่อแช่ม และหลวงพ่อช่วง ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะของชาวภูเก็ต

อ่าวฉลอง อยู่ห่างจากตัวเมือง 11 กิโลเมตร ไปทางทิศใต้ของเกาะภูเก็ต เส้นทางเดียวกับทางไปหาดราไวย์ เมื่อถึงห้าแยกฉลองเลี้ยวซ้ายประมาณ 1 กิโลเมตรถึงอ่าวฉลอง มีสะพานไม้ทอดยาวไปในทะเล ชายหาดเป็นรูปโค้งยาวเหยียดมองเห็นทิวมะพร้าวริมหาดเอนลู่ออกทะเลทะเลบริเวณนี้ไม่เหมาะแก่การเล่นน้ำ เพราะหาดเป็นโคลน ที่อ่าวฉลองนี้นักท่องเที่ยวจะเช่าเรือไปเที่ยวตามเกาะต่างๆ หรือเข้าไปตกปลาได้

แหลมกา มีหาดเล็กๆ และเรือให้เช่าไปเที่ยวตามเกาะต่าง ๆ เช่น เกาะเฮ เกาะบอน ห่างจากตัวเมือง 16 กิโลเมตร จากห้าแยกฉลอง ใช้ทางหลวงหมายเลข 4024 ทางเข้าอยู่ตรงข้ามวัดสว่างอารมณ์

หาดราไวย์ อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ตประมาณ 17 กิโลเมตร เส้นทางจากห้าแยกฉลองไปสู่หาดราไวย์ (ทางหลวงหมายเลข 4024) เป็นเส้นทางที่สวยงามที่สุดสายหนึ่งของภูเก็ต หาดราไวย์ เป็นหาดที่สวยงาม เล่นน้ำได้ เพราะชายฝั่งคลื่นลมไม่แรง มีที่พักและร้านอาหารทะเลบริการริมหาด และมีชาวเลอาศัยอยู่

เกาะแก้ว อยู่ห่างจากหาดราไว ประมาณ 3 กิโลเมตร นั่งเรือจากหาดราไว ประมาณ 30 นาที มีหาดทรายและธรรมชาติใต้น้ำสวยงามมาก บนเกาะมีรอยพระพุทธรูปจำลองประดิษฐานอยู่ด้วย

แหลมพรหมเทพ เป็นจุดชมวิวที่สวยงามที่สุดของภูเก็ต อยู่ห่างจากหาดราไว ประมาณ 2 กิโลเมตร เป็นแหลมที่อยู่ตอนใต้สุดของเกาะภูเก็ต ชาวบ้านเรียกว่าแหลมเจ้า จากริมหน้าผามีแนวต้นไม้ตาลลาดลงสู่แหลมที่เป็นโขดหิน สามารถเดินไปจนถึงปลายแหลมได้ มองเห็นน้ำทะเลสีเขียวมรกต และสามารถเห็นเกาะแก้วพิสดารอยู่ด้านหน้าแหลม และทางขวาจะเห็นแนวหาดทรายของหาดในหาน แหลมพรหมเทพนับเป็นสถานที่ชมพระอาทิตย์ตกที่สวยงามแห่งหนึ่ง

หาดในหาน เป็นหาดที่อยู่ถัดจากแหลมพรหมเทพขึ้นไปทางทิศเหนือ อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ตประมาณ 18 กิโลเมตร มีทางไปได้หลายทาง จะไปจากหาดราไวโดยผ่านหรือไม่ผ่านแหลมพรหมเทพก็ได้ หรือถ้ามาจากห้าแยกฉลองไปทางหาดราไวประมาณ 3 กิโลเมตร จะมีทางแยกขวาไปบ้านไสยวน หอนงหาน ประมาณ 4 กิโลเมตร ชายหาดในหานไม่ยาวนัก หาดทรายขาวสะอาด ด้านหลังของชายหาดเป็นบึง ชาวบ้านเรียกว่าหอนงหาน ระหว่างทะเลและบึงมีเพียงหาดทรายของหาดในหานขวางกั้นอยู่เท่านั้น ในช่วงฤดูมรสุมระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม คลื่นจะแรงมาก ไม่ควรลงเล่นน้ำเพราะอาจเกิดอันตรายได้

อ่าวเสน เป็นอ่าวเล็กๆ ติดกับหาดในหานไปทางขวา ผ่านโรงแรมภูเก็ตบีชคลับ มีชายหาดเล็กๆ ที่สงบเรียงรายไปด้วยโขดหินน้อยใหญ่ หาดทรายขาวสะอาด

จุดชมวิว จากหาดในหานไปหาดกะตะน้อยตามเส้นทางถนนรอบเกาะ จุดชมวิวจะอยู่ระหว่าง 2 หาดนี้ จากจุดนี้สามารถมองเห็นทิวทัศน์ของเว็ງอ่าวถึง 3 อ่าว คือ อ่าวกะตะน้อย อ่าวกะตะ และอ่าวกะรน ซึ่งเป็นทัศนียภาพที่สวยงาม

หาดกะตะ อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ต 17 กิโลเมตร ไปตามเส้นทางถนนเจ้าฟ้าถึงห้าแยกฉลองเลี้ยวขวาไปตามถนนหมายเลข 4028 หาดกะตะแบ่งออกเป็น 2 หาดคือ หาดกะตะใหญ่กับหาดกะตะน้อย เป็นหาดที่เหมาะสมสำหรับการเล่นน้ำและใช้เป็นที่ฝึกดำน้ำ เนื่องจากมีแนวปะการังติดต่อกัน ไปจนถึงเกาะปูซึ่งอยู่ด้านหน้าหาดกะตะ บริเวณชายหาดมีบ้านพัก บริษัทนำเที่ยว ร้านค้าแหล่งบันเทิง ไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยวด้วย

หาดกะรน อยู่ห่างจากหาดกะตะไปทางเหนือ มีเพียงเนินเขาเตี้ย ๆ คั่นอยู่เท่านั้น แต่ถ้าจะไปที่กลางหาดกะรนและหมู่บ้านกะรน มีถนนแยกจากหาดกะตะไปอีกประมาณ 3 กิโลเมตร อ่าวกะรนใหญ่กว่าอ่าวกะตะ มีชายหาดยาวเหยียด เนือชายหาดเป็นเนินทรายสูงๆ ต่ำๆ มีสนทะเลต้นใหญ่ๆ และต้นตาลขึ้นเรียงรายอยู่โดยทั่วไป หาดทรายที่อ่าวกะรนขาวสะอาดและละเอียดมาก

สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ ตั้งอยู่ที่ปลายแหลมพญา มีพันธุ์ปลาน้ำจืดและน้ำเค็มกว่า 100 ชนิด เปิดให้เข้าชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.30-16.00 น. ค่าเข้าชมเด็กและนักเรียน นักศึกษา คนละ 5 บาท ผู้ใหญ่ คนละ 20 บาท จากตลาดบริเวณถนนระนองจะมีรถสองแถวรับจ้างออกตั้งแต่เวลา 09.00 น. ทุก ๆ ชั่วโมง จนถึง 15.00 น. รายละเอียดติดต่อ โทร. (076) 391126

สวนผีเสื้อและอควาเรียมภูเก็ต อยู่ห่างจากตัวเมือง 3 กิโลเมตร เดินทางไปตามถนนเขาวราชแล้วเลี้ยวซ้ายที่สามแยกหมู่บ้านสามกองไปเล็กน้อย เป็นสถานที่รวบรวมและอนุรักษ์สิ่งมีชีวิตในเขตร้อนจำพวกผีเสื้อ แมลง ปลา และปะการัง โดยจัดสภาพแวดล้อมให้เหมือนกับธรรมชาติ เปิดให้เข้าชมทุกวันตั้งแต่เวลา 09.00-17.00 น. ค่าเข้าชม ผู้ใหญ่ 40 บาท เด็ก 10 บาท ชาวต่างประเทศ ผู้ใหญ่ 150 บาท เด็ก 60 บาท รายละเอียดติดต่อ โทร. (076) 215616, 210861

หมู่บ้านไทยและสวนกล้วยไม้ภูเก็ต อยู่ห่างจากตัวเมือง 3 กิโลเมตร บนถนนเทพกษัตรี ภายในมีการแสดงศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน การแสดงของช้าง การสาธิตการทำเหมืองแร่แบบดั้งเดิม และสวนกล้วยไม้ เปิดให้เข้าชมทุกวัน เวลา 09.00-21.00 น. การแสดงรอบเช้า เริ่มเวลา 11.00 น. รอบเย็น เวลา 17.30 น. ค่าเข้าชม ผู้ใหญ่ 50 บาท เด็ก 25 บาท ชาวต่างประเทศ ผู้ใหญ่ 230 บาท เด็ก 120 บาท รายละเอียดติดต่อ โทร. (076) 214860

สวนสัตว์ภูเก็ต อยู่ระหว่างเส้นทางจากตัวเมืองไปอ่าวฉลอง แล้วเลี้ยวซ้ายที่ซอยป่าหาลาย ถนนเจ้าฟ้า ในสวนสัตว์ มีสัตว์นานาชนิด อาทิ เสือชนิดต่าง ๆ นกชนิดต่าง ๆ กวางม้าลาย อูฐ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการแสดงช้างและจระเข้ สวนสัตว์เปิดให้เข้าชมทุกวัน เวลา 08.00-18.00 น. ค่าเข้าชมสำหรับชาวไทย ผู้ใหญ่ 80 บาท เด็ก 30 บาท ชาวต่างประเทศ ผู้ใหญ่ 400 บาท เด็ก 200 บาท สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 381337, 381227

ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต ตั้งอยู่ในสถาบันราชภัฏภูเก็ต ถนนเทพกษัตรี เป็นสถานที่จัดแสดงเรื่องราวประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมของภูเก็ต เกี่ยวกับบ้านเรือน วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ข้าวของเครื่องใช้ เมืองกลางยุคโบราณ นอกจากนี้ยังมีห้องสมุด ที่เก็บรวบรวมหนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมอีกด้วย

พิพิธภัณฑ์เปลือกหอยภูเก็ต ตั้งอยู่ใกล้กับหาดราไวย์ เป็นแหล่งรวบรวมเปลือกหอยหลากสีสันและลวดลายจากทั่วทุกมุมโลก มีฟอสซิล เปลือกหอย อายุหลายร้อยล้านปี เปลือกหอยยักษ์น้ำหนักกว่า 250 กิโลกรัม ไข่มุกสีทองหนัก 140 ไร่ เปิดบริการให้เข้าชมทุกวัน เวลา 8.00-19.00 น. ค่าเข้าชม ผู้ใหญ่ 100 บาท เด็ก 50 บาท รายละเอียดติดต่อ โทร. 381266, 381274

อำเภอกะตุ๋

หาดป่าตอง ห่างจากตัวเมืองภูเก็ตประมาณ 15 กิโลเมตร ตามเส้นทางถนนวิชิตสงคราม หรือ ทางหลวงหมายเลข 4020 ไป 9 กิโลเมตร เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 4029 ไปอีก 6 กิโลเมตร เป็นอ่าวที่มีความโค้งมาก หาดทรายงดงามเป็นแนวยาว 9 กิโลเมตร น้ำทะเลใสสะอาด เหมาะแก่การเล่นน้ำมากที่สุด บริเวณหาดมีที่พัก บริษัทนำเที่ยว ศูนย์การค้า แหล่งบันเทิง บริการนักท่องเที่ยวอย่างครบครัน

หาดกะหลิม ไปตามเส้นทางเดียวกับหาดป่าตอง แต่เมื่อถึงตัวหาดป่าตอง จะมีทางแยกให้เลี้ยวขวาที่จะถึงหาดกะหลิมเป็นหาดเล็ก ๆ มีโขดหินและแนวปะการังและมีสถานที่พักริมหาด

หาดกมลา อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ต 26 กิโลเมตร จากอนุสาวรีย์ท้าวเทพกษัตรี ท้าวศรีสุนทร เลี้ยวซ้ายผ่านหาดสุรินทร์ แหลมสิงห์ ก็จะถึงหาดกมลาเป็นแนวหาดทรายยาวประมาณ 2 กิโลเมตร เป็นหาดที่สงบเงียบ มีสถานที่พักบริการนักท่องเที่ยว

ภูเก็ต แฟนตาซี ตั้งอยู่บริเวณหาดกมลา เป็นแหล่งบันเทิงยามราตรี ที่มีการนำเสนอศิลปวัฒนธรรมไทยด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง ภายในบริเวณมีร้านอาหารหลายประเภท ร้านขายของที่ระลึกและหัตถกรรมไทยต่างๆ โรงละคร ห้องเกมส์ แต่ละอาคารจะได้รับการออกแบบเป็นอาคารทรงไทยประยุกต์ลักษณะต่าง ๆ โดยดึงเอาจุดเด่นของแต่ละภาคมาใช้ และตกแต่งโดยใช้แสงสีต่าง ๆ ตามแบบลวดลายต่าง ๆ สิ่งที่ไม่ควรพลาดชมคือ การแสดงจินตมายา ซึ่งผู้จัดได้นำเอกลักษณ์ของไทยในหลายด้าน ทั้งวรรณคดี วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม มาผสมผสาน และนำเสนอผ่านตัวเอกคือ เจ้าชายกมลา และช่างคู่บารมี ไออยรา โดยใช้เทคนิคพิเศษเข้ามาช่วย คั่นการแสดงด้วยบัลเล่ต์กลางเวหา มายากลนำเสนอโดยนักแสดงที่แสดงเป็นอินจันแผ่นดินสยามคู่แรกของโลก เปิดให้บริการเวลา 17.30-23.30 น. การแสดงระหว่างเวลา 21.00-22.15 น. อัตราค่าเข้าชมด้านนอก 60 บาท อัตราค่าเข้าชมการแสดง ผู้ใหญ่ 1,000 บาท เด็ก 700 บาท และมีบริการอาหาร สอบถามรายละเอียด โทร. (076) 271222, 271300

ศูนย์อนุรักษ์มรดกท้องถิ่นกะตุ๋ ตั้งอยู่ในโรงเรียนบ้านกะตุ๋ ห่างจากตัวเมือง 7 กิโลเมตร ไปตามถนนวิชิตสงคราม ถึงสามแยกวัดเกตุไธ้ เลี้ยวขวาตรงไปยังชุมชนกะตุ๋ เป็นที่เก็บรวบรวมสินแร่ต่าง ๆ หุ่นจำลอง การทำเหมืองแร่ในสมัยโบราณ อุปกรณ์การทำเหมืองแร่ และเครื่องใช้ต่าง ๆ ซึ่งเป็นวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของชุมชน สอบถามรายละเอียด โทร. (076) 321035 เปิด-ปิด เวลาราชการ

น้ำตกกะทู้ เป็นน้ำตกขนาดเล็กร่มรื่นด้วยต้นไม้ นานาพรรณ อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอกะทู้ 4 กิโลเมตร ทางเข้าน้ำตกอยู่ใกล้กับสนามกอล์ฟลือคปาล์ม

อำเภอถลาง

อนุสาวรีย์วีรสตรี อนุสาวรีย์ท้าวเทพกษัตรีและท้าวศรีสุนทร ตั้งอยู่ที่สี่แยกท่าเรือ ก่อนถึงตัวเมืองภูเก็ต 12 กิโลเมตร เป็นอนุสาวรีย์ที่ชาวภูเก็ตร่วมกันสร้างขึ้น เมื่อปี 2509 เพื่อเชิดชูเกียรติวีรสตรีผู้กล้าหาญแห่งเมืองถลาง

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติถลาง ตั้งอยู่ห่างจากอนุสาวรีย์วีรสตรีประมาณ 50 เมตร ตัวอาคารได้รับการออกแบบให้มีรูปทรงเป็นบ้านท้องถิ่นของชาวภูเก็ต มี 2 หลัง อาคารหลังแรกจัดแสดงเรื่องก่อนประวัติศาสตร์ชายฝั่งทะเลตะวันตก สมัยแรกเริ่มประวัติศาสตร์เมื่ออารยธรรมอินเดียเผยแพร่เข้ามาประวัตินี้และวิธีการทำเหมืองแร่ดีบุก และสวนยางพารา ศิลปะพื้นบ้านและชาติพันธุ์วิทยาของกลุ่มชนที่อาศัยอยู่บริเวณคาบสมุทรมลายู สำหรับอาคารหลังที่สองจัดแสดงฉากและเรื่องราวของศึกถลาง ชีวิตความเป็นอยู่และประเพณีที่น่าสนใจของชาวจีนในภูเก็ต และเรื่องราวความเป็นมาและถิ่นอาศัยของชาวเลในภูเก็ต เปิดให้เข้าชมทุกวัน เว้นวันจันทร์ วันอังคาร และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ตั้งแต่เวลา 08.30-16.00 น. ค่าเข้าชมคนไทย 10 บาท ชาวต่างประเทศ 30 บาท รายละเอียดติดต่อ โทร. (076) 311426, 311025

วัดพระทอง (วัดพระผุด) อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ตประมาณ 21 กิโลเมตร เลี้ยวว่าการอำเภอถลางไปเล็กน้อยจะมีทางแยกขวามือเข้าวัดพระทอง วัดนี้มีพระพุทธรูปผุดขึ้นจากพื้นดินเพียงครึ่งองค์ เมื่อคราวศึกพระเจ้าปะดุง ยกพลมาตีเมืองถลาง พ.ศ. 2328 ทหารพม่าพยายามขุดพระผุดเพื่อนำกลับไปพม่า แต่ขุดลงไปคราวใดก็มีฝูงแตนไล่ต่อยจนต้องละความพยายาม ต่อมาชาวบ้านได้นำทองหุ้มพระพุทธรูปที่ผุดจากพื้นดินเพียงครึ่งองค์ ดังปรากฏอยู่จนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของ “พิพิธภัณฑสถานวัดพระทอง” เป็นที่เก็บรวบรวมโบราณวัตถุข้าวของเครื่องใช้ของชาวภูเก็ต เช่น “จิ้งซูย” เสื้อกันฝนชาวเหมืองแร่ดีบุก รองเท้าตีนตุ๊กของสตรีเชื้อสายจีน ที่ต้องมัดเท้าให้เล็กตามค่านิยมของสังคมสมัยนั้น

วัดพระนางสร้าง อยู่ห่างจากตัวเมือง 20 กิโลเมตร ไปตามเส้นทางถนนเทพกษัตรี ถึงสี่แยกอำเภอถลาง ตั้งอยู่ทางด้านซ้ายเป็นวัดที่เก่าแก่ และเป็นแหล่งประวัติศาสตร์เมืองถลางที่สำคัญแห่งหนึ่ง เพราะเคยเป็นค่ายสู้รบกับพม่า เมื่อปี พ.ศ. 2328 นอกจากนี้ภายในอุโบสถเก่ายังเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปดีบุกที่เก่าแก่ 3 องค์ เรียกว่า “พระโนพุง” หรือ “พระสามกษัตริย์” ซึ่งแต่ละองค์จะอยู่ในพระอุทรของพระพุทธรูปหล่อองค์ใหญ่ 3 องค์ อีกชั้นหนึ่ง

หาดสุรินทร์ อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ตประมาณ 24 กิโลเมตร จากตัวเมืองภูเก็ตใช้ทางหลวงหมายเลข 402 เมื่อถึงอนุสาวรีย์วีรสตรีแล้วไปทางซ้ายมืออีก 12 กิโลเมตร เป็นหาดที่อยู่ริมเชิงเขา บริเวณเหนือหาดมีต้นสนทะเลต้นใหญ่ๆ อยู่เรียงราย และบริเวณเหนือหาดด้านขวามือเป็นสนามกอล์ฟ หาดสุรินทร์ไม่เหมาะแก่การเล่นน้ำ เพราะมีลักษณะลาดชัน และในฤดูมรสุมจะมีคลื่นลมจัดมาก

แหลมสิงห์ จากหาดสุรินทร์ประมาณ 1 กิโลเมตร จะมีทางแยกซึ่งเป็นถนนส่วนบุคคลเข้าสู่หาดแหลมสิงห์ อาจจะขออนุญาตผ่านถนนส่วนบุคคล หรือเดินเลี้ยวไปอีกทางหนึ่งซึ่งเป็นทางเดินไปตามลาดเขาสูงชันหาด หาดทรายแหลมสิงห์เป็นหาดเล็กๆ ทรายขาวสะอาด ทางซ้ายมือของหาดเป็นแหลมเล็กๆ ที่มีโขดหินสวยงาม เรียกว่า แหลมสิงห์

อ่าวบางเทา อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ตประมาณ 24 กิโลเมตร ตามถนนเทพกษัตรีไปทางเหนือสู่อุทยานศรีสุราษฎร์ธานีจากนั้นเลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนศรีสุนทรไปอีก 12 กิโลเมตร จนถึงหาดสุรินทร์เลี้ยวขวาไปอีก 2 กิโลเมตร ถึงอ่าวบางเทา มีหาดทรายทอดยาวเหมาะสำหรับการเล่นน้ำและกีฬาทางน้ำต่างๆ

การเดินทางท่องเที่ยวเกาะต่างๆ รอบภูเก็ตและในทะเลอันดามัน

ภูเก็ตมีบริการอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวทะเลอย่างพร้อมมูล ทำให้เมืองภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในน่านน้ำทะเลอันดามัน การท่องเที่ยวทะเลนั้นมีหลายอย่าง อาทิ ชมธรรมชาติป่าเขา โขดหินบนเกาะ เล่นน้ำตามแนวหาดทราย ดำน้ำดูแนวปะการัง และตกปลา

ภูเก็ตมีเกาะบริวารทั้งหมด 39 เกาะ ส่วนใหญ่อยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะภูเก็ต เกาะที่น่าสนใจได้แก่

เกาะราชาใหญ่ เป็นเกาะที่มีหาดทรายขาวสะอาด มีหาดทางด้านตะวันตกอยู่ระหว่างหุบเขาเป็นรูปคล้ายเกือกม้า เรียกว่า “อ่าวน้ำตาดก” หรือ “อ่าวบังกาโล” มีหาดทรายขาวละเอียด น้ำทะเลใสสะอาดลักษณะคล้ายทะเลแถบหมู่เกาะสิมิลัน บนยอดเขาทางใต้ของอ่าว มีจุดชมวิวสามารถมองเห็นทัศนียภาพของเกาะได้ทั้งหมด นอกจากนี้ยังมี “อ่าวสยาม” “อ่าวทิว” และทางตะวันออกของเกาะคือ “อ่าวขอนแก่น” เหมาะสำหรับการดำน้ำดูปะการังที่สมบูรณ์จุดหนึ่ง

เกาะราชาน้อย อยู่ห่างจากเกาะราชาใหญ่ 10 กิโลเมตร เป็นเกาะที่เกิดจากทับถมของหินปะการัง จึงมีโขดหินมากกว่าหาดทรายทางด้านตะวันตก มีอ่าวเล็ก ๆ สำหรับจอดเรือ น้ำทะเลใสสีเขียวมรกต ไม่เหมาะเล่นน้ำ แต่เป็นแหล่งตกปลาที่น่าสนใจ

การเดินทาง สามารถเช่าเรือหางยาวเหมาลำได้ที่อ่าวฉลอง ใช้เวลาเดินทาง 2 ชั่วโมง หรืออาจใช้บริการนำเที่ยวของบริษัททัวร์ทั่วไปในตัวเมืองภูเก็ต ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การเดินทางคือเดือนธันวาคม-เดือนเมษายน บนเกาะมีที่พักบริการ

เกาะไม้ท่อน เป็นเกาะที่มีปะการังสวยงาม น้ำทะเลใสหาดทรายขาว เหมาะสำหรับผู้ชอบการดำน้ำและตกปลา บนเกาะมีที่พักบริการ

เกาะเฮ เป็นเกาะที่มีหาดทรายสวยงาม และมีปะการังสมบูรณ์ นั่งเรือจากหาดราไวย์ เป็นระยะทาง 5 กิโลเมตร บนเกาะมีที่พักบริการนักท่องเที่ยว

เกาะโหลน พื้นที่เกาะเป็นภูเขาที่มีราบริมทะเล เรือโดยสารออกจากอ่าวฉลอง เวลา 08.00-09.00 น. ราคา 150 บาท ต่อคน หรือเช่าเรือหางยาวเหมาลำราคาประมาณ 800 บาท มีที่พักบริการบนเกาะ

เกาะตะเภาใหญ่ เป็นเกาะทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะภูเก็ต ใช้เวลาเดินทางโดยทางเรือจากอ่าวมะขามเพียง 10 นาที บนเกาะมีนกเงือกอาศัยอยู่ มีร้านอาหารและที่พักบริการ

เกาะรังใหญ่ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะภูเก็ต เป็นเกาะเล็ก ๆ เงียบสงบ มีบริษัทนำเที่ยวจัดนำเที่ยวชมฟาร์มมุก พายเรือแคนู จักรยานรอบเกาะ เล่นมินิกอล์ฟ มีร้านอาหาร บริการ ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม ติดต่อบริษัท ริชชีไอร์แลนด์ทัวร์ โทร. (076) 238163 หรือจะเช่าเรือเหมาลำได้ที่ท่าเรือแหลมหิน อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ต ประมาณ 5 กิโลเมตร

เกาะมะพร้าว ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะภูเก็ต เดินทางได้ด้วยเรือโดยสารจากท่าเรือแหลมหินใช้เวลาประมาณ 15 นาที บนเกาะมีหมู่บ้านประมง เป็นเกาะที่มีบรรยากาศธรรมชาติ ยังไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากนัก และไม่มีที่พักบริการ

นอกจากนี้ มีเกาะในเขตจังหวัดพังงา กระบี่ และสตูล ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการนำเที่ยวของบริษัททัวร์ในภูเก็ต เกาะเหล่านี้ได้แก่

เกาะยาว อยู่ในเขตจังหวัดพังงา เป็นเกาะที่มีหาดทรายสวยงาม จากเกาะภูเก็ตมีเรือโดยสารออกจากท่าเรือบางโรงไปเกาะยาวน้อย เวลา 08.00 น. และเวลา 11.00 น. (เวลาอาจเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับกระแสน้ำขึ้นลง) ค่าโดยสารคนละ 30 บาท หรือเช่าเรือหางยาวลำละ ประมาณ 500 บาท ใช้เวลาเดินทาง 2 ชั่วโมง

แผนที่จังหวัดภูเก็ต

แบบสอบถามหมายเลข.....

แบบสอบถามในการวิจัย

เรื่อง **ความรู้และเจตคติของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ต**

เรียน ท่านสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่นับถือทุกท่าน

แบบสอบถามชุดนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความรู้และเจตคติของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ต” ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในการผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้โปรดพิจารณาและตอบคำถามทุกข้อของแบบสอบถาม เพราะคำตอบของท่านทุกข้อมีความสำคัญยิ่งต่อการ ศึกษาวิจัยและต่อตัวท่านเอง ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้รับจากท่านไปประกอบการศึกษาเท่านั้น ซึ่งจะไม่มีผลใด ๆ ต่อท่านทุกกรณีและจะไม่เปิดเผยข้อมูลในแบบสอบถามแก่ผู้ใดทั้งสิ้น

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางราตรี ปันตา)

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความและระบุข้อความในช่องว่างที่เว้นไว้

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. ปัจจุบันท่านมีอายุ..... ปี
3. ในขณะที่ท่านเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่านประกอบอาชีพหลักคือ
 - () เกษตรกรรม () ค้าขาย
 - () อาชีพส่วนตัว () บริษัทห้างร้าน
 - () องค์กรเอกชน () โรงงาน
 - () อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)
4. การศึกษาระดับสูงสุดของท่าน
 - () ประถมศึกษาตอนต้น (ป.4) () ประถมศึกษาตอนปลาย (ป.6)
 - () มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) () มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)
 - () อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า () ปริญญาตรี
 - () สูงกว่าปริญญาตรี () อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)
5. รายได้.....บาท / เดือน
6. ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ตที่ท่านเคยรับทราบ ท่านทราบมาจากแหล่งใดต่อไปนี้อย่างน้อยเพียงใด

สื่อที่ได้รับ	ความถี่			
	มากกว่า 4 ครั้ง/เดือน	3-4 ครั้ง/เดือน	นาน ๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/เดือน)	ไม่เคยได้รับ
1. โทรทัศน์				
2. วิทยุ				
3. หนังสือพิมพ์				
4. นิตยสาร/วารสาร				
5. เอกสารทางวิชาการ				
6. แผ่นพับ/ใบปลิว				
7. หอกระจายข่าว				
8. เจ้าหน้าที่ของรัฐ				
9. คนในหมู่บ้าน				
10. อื่นๆ (โปรดระบุ.....)				

7. ท่านเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ต การจากหน่วยงานต่าง ๆ มาก่อนหรือไม่

() ไม่เคย ()

() เคย (โปรดระบุ).....ครั้งในรอบปี

ได้แก่ 1. หัวข้อ

จัดโดยหน่วยงาน.....

2. หัวข้อ

จัดโดยหน่วยงาน.....

8. ท่านคิดว่าแหล่งข่าวสารในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ตเพียงพอหรือไม่

() เพียงพอ () ไม่เพียงพอ

() ถ้าเพียงพอให้ข้ามไปตอบข้อ 10

9. ท่านต้องการข้อมูลเพิ่มเติมด้านใดบ้างในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ต

.....

.....

.....

.....

10. ท่านคิดว่าหน่วยงานใดควรเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสารในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ต

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ต
 คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องถูกถ้าข้อความข้อนั้นถูกต้อง และใส่เครื่องหมาย ✗
 ลงในช่องผิดถ้าข้อความข้อนั้นไม่ถูกต้อง

ข้อคำถาม	ถูก	ผิด
1. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือ นิเวศทัศนาจรมีความหมายเหมือนกัน		
2. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็น วิธีการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนประเภทหนึ่ง ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับการท่องเที่ยวเชิงในแหล่งธรรมชาติ(Nature based tourism)		
3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่เสริมความรู้ ความเข้าใจ ในคุณลักษณะทางวิทยาศาสตร์ และนิเวศวิทยา		
*4. หลักสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัดภูเก็ตคือการท่องเที่ยวตามชายหาดต่างๆในจังหวัด		
5. วัตถุประสงค์หนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเพิ่มประสบการณ์ และการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว		
*6 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ตทำได้ในเฉพาะสถานบันเทิงเท่านั้น		
7. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ต มีกิจกรรมหลายรูปแบบ เช่น การดำน้ำ การเดินป่า การดูนก การตั้งแคมป์		
*8. การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Nature based tourism) จะไม่รวมถึงแหล่งประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ		
*9. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด		
*10. การท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้โดยให้การศึกษา การเพิ่มประสบการณ์ ความประทับใจ เป็นการสร้างความตระหนัก และปลูกจิตสำนึก ห้แก่นักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเท่านั้นก็พอ		

ข้อความ	ถูก	ผิด
11. การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อท้องถิ่นสามารถควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ		
12. รูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบ่งได้ 4 รูปแบบ ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยว วิชา กลุ่มผู้รักธรรมชาตินิยมไพร กลุ่มที่ชอบความตื่นเต้น และกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปที่ต้องการชื่นชมธรรมชาติ		
*13. ผลดีที่เกิดกับประชาชนในท้องถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ต คือ การมีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก		
*14. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่เป็นการประสานประโยชน์และการอนุรักษ์ ธรรมชาติ เพราะมีนักท่องเที่ยวประเภทนี้น้อยมาก		
15. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวที่ช่วยสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม		
*16. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ให้เดินทางเข้ามาเที่ยวภูเก็ตมากขึ้น		
17. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ช่วยสร้างภาพพจน์ที่ดีให้ประเทศ ในการเป็นจุดหมายปลายทางที่มีความงดงาม และ อุดมสมบูรณ์ทั้ง สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและวัฒนธรรม		
18. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ตเป็นการเพิ่มรายได้ และสร้างงานให้กับคนในท้องถิ่นได้		
19. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ตเป็นวิธีช่วยรักษาแหล่งท่องเที่ยวไว้ได้นานขึ้น		
20. เส้นทางศึกษาธรรมชาติในจังหวัดภูเก็ต มีอยู่ที่ อุทยานแห่งชาติสิรินาถ และ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาพระแทว		
21. กิจกรรมการดูแลรักษาให้นักท่องเที่ยวจะได้รับความเพลิดเพลินจากการท่องเที่ยวเท่านั้น		

ข้อความ	ถูก	ผิด
22. กิจกรรมตั้งแคมป์ เป็นกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสามารถอยู่กับธรรมชาติและสัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิดเป็นการแสวงหาความสงบที่ไม่สามารถหาได้ในเมือง		
23. กิจกรรมการเดินป่าออกจากรถนักท่องเที่ยวนำตัวเองไปสู่ธรรมชาติด้วยการเดินเท้าตามเส้นทางแล้ว การเดินป่าจะสร้างความตื่นเต้นเร้าใจแก่นักท่องเที่ยว โดยการปีนป่ายหรือเดินขึ้นลงเขาที่สูงชัน		
24. กิจกรรมดำน้ำที่เหมาะสมสำหรับจังหวัดภูเก็ตจะทำให้ทั้งกิจกรรมดำน้ำตื้นและดำน้ำลึก		
*25. การท่องเที่ยวป่าชายเลนจะศึกษาได้เฉพาะพืชพรรณต้นไม้เท่านั้น		

คำตอบถูก ข้อ 1,2,3,5,7,11,12,15,17,18,19,20,21,22,23,24

คำตอบผิด ข้อ 4,6,8,9,10,13,14,16,25

* หมายถึง ข้อคำถามเชิงลบ

ส่วนที่ 3 เจตคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ต

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
เจตคติต่อการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Nature Base)					
1. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัดภูเก็ตได้อย่างยั่งยืน					
*2. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ตเป็นเพียงแนวคิดในอุดมคติไม่สามารถพัฒนาได้เทียบเท่ากับการท่องเที่ยวทั่วไป					
*3. การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ตควรสอดคล้องและกลมกลืนกับลักษณะธรรมชาติและสภาพแวดล้อมเท่านั้น					
4. การมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติแหล่งประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงามสามารถส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้					
5. แหล่งท่องเที่ยวทางบกของจังหวัดภูเก็ต เช่น ป่าชายเลน ป่าชายหาด น้ำตกต่างๆ สามารถจัดเป็นการท่องเที่ยวทางนิเวศได้					
6. สภาพแวดล้อมทะเลชายฝั่งและชายหาดเป็นทรัพยากรที่ก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตในมากที่สุด					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
*7. แหล่งท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรมไม่ควรได้รับการพัฒนาเพราะจะทำให้เสียงบประมาณ เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นรองรับอยู่แล้ว					
*8.การเดินทางไปท่องเที่ยวตามอุทยานแห่งชาติ น้ำตก หาดทราย ทะเล เกาะแก่ง ถ้ำ ภูเขา ในจังหวัดภูเก็ต ถือว่าเป็นการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ เท่านั้นไม่ถือว่าเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ					
9. กิจกรรมจากการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเป็นธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นศิลปวัฒนธรรมทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตดีขึ้น					
10. สภาพแวดล้อมที่ทรุดโทรม เช่น ความสกปรกของขยะมูลฝอยและความแออัดของนักท่องเที่ยว ทำให้คุณค่าความงามของทรัพยากรการท่องเที่ยวลดลง					
<u>เจตคติต่อการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน (Sustainable managed tourism)</u>					
*11. การพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยวทั่วไปในจังหวัดภูเก็ตอย่างรวดเร็วไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศแต่อย่างใด					
*12 ก่อนที่จะเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวป่าชายเลนและการเดินป่า นักท่องเที่ยวควรอ่านป้ายประกาศ แต่ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด					
*13.การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นหน้าที่ของภาครัฐและผู้ประกอบการท่องเที่ยวเท่านั้น ส่วนประชาชนในท้องถิ่นไม่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
คำนึงถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเท่านั้น					
*15. ในการมาเที่ยวชมธรรมชาติไม่จำเป็นต้องมี ข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ สำหรับนักท่องเที่ยว					
<u>เจตคติต่อการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ Environmental Education-Based tourism)</u>					
*16. แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งในจังหวัดภูเก็ต ไม่จำเป็นต้องจัดนิทรรศการเพื่อให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวและผู้มาเยือน					
*17. การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตควรเน้นปริมาณนักท่องเที่ยวมากกว่า คุณภาพของนักท่องเที่ยว					
18. การให้ความรู้เรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนในชุมชน และนักท่องเที่ยวทำให้เกิดการดูแลแหล่งท่องเที่ยว					
19. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นรูปแบบที่นักท่องเที่ยวจะได้รับการศึกษาเรียนรู้ และได้รับความพึงพอใจจากประสบการณ์การท่องเที่ยว					
*20. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่จำเป็นต้องมีการสร้าง ความรู้ ความเข้าใจและการสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว เพียงทุกกลุ่มเสมอไป					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
เจตคติต่อการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วม ร่วมของชุมชน (Community Participation Based)					
21. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะช่วยให้ประชาชน ท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ตมีชีวิตความเป็น อยู่ดีขึ้น					
*22. ประชาชนในท้องถิ่นไม่สามารถมีส่วนร่วม ในการจัดการท้องถิ่นเชิงนิเวศได้เพราะไม่มี ความรู้เรื่อง การจัดการธุรกิจการท่องเที่ยว					
23. การขาดความรับผิดชอบของนักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว มีผล ให้ทรัพยากรทางธรรมชาติถูกทำลาย					
*24. ประชาชนทุกคนมีสิทธิได้รับประโยชน์ จากทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่โดยไม่ ต้อง คำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้น					
25. การอบรมประชาชนคนในท้องถิ่นให้ สามารถ ทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศ หรือผู้นำการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้เป็นเรื่องสำคัญที่ควร ดำเนินการ					

* หมายถึง ข้อคำถามเชิงลบ

Table 37 Percentage of Knowledge and Attitude**Part 2 : Knowledge towards Ecotourism in Phuket**

Statement	Correct	Incorrect
1. Ecotourism and sight-seeing tourism are the same.	133 (76.9 %)	40(23.1 %)
2. Ecotourism is a type of sustainable tourism which has a similar meaning to nature-based tourism	170 (98.3%)	3 (1.7%)
3. Ecotourism is a kind of tourism that promotes knowledge and understanding of the characteristics of the ecosystem and ecology of an area.	151 (87.3%)	22 (12.7%)
*4. One important aspect of ecotourism in Phuket is touring the various beaches of the province.	34 (19.7%)	139 (80.3%)
5. One objective of ecotourism is to increase the experience of and give more knowledge to tourists.	156 (90.2%)	17 (9.8%)
*6. Ecotourism in Phuket is possible only at entertainment places.	170 (98.3%)	3 (1.7%)
7. Ecotourism in Phuket includes many activities such as diving, snorkeling, and camping.	170 (98.3%)	3 (1.7%)
*8. Nature-based tourism will not include going to historical sites that are involved in the ecosystem.	74 (42.8%)	99 (57.2%)
*9. Ecotourism is managed in a sustainable way in order to let tourists have responsibility for not impacting the environment in any way.	161 (93.1%)	12 (6.9%)
*10. Tourism that has a process of learning through education in order to increase knowledge, experience, and impressions is a creation of awareness and building consciousness for tourists.	77 (44.5%)	96 (55.5%)

Statement	Correct	Incorrect
11. Tourism that takes community participation into consideration will create benefits to the local people, enabling them to develop quality tourism.	173 (100%)	–
12. Ecotourism can be divided into 4 types: Naturalist group; Nature-lover's group; Excitement-lover's group; and General tourists who love nature	147 (85.0%)	23 (13.3%)
*13. One of the benefits for the local people and the tourist areas in ecotourist places in Phuket is the large influx of tourists.	101 (58.4%)	72 (41.6%)
*14. Ecotourism does not integrate benefits and environmental conservation, since few tourists are interested in this type of tourism.	33 (19.1%)	140 (80.9%)
15. Ecotourism helps to create consciousness in regards to conservation	169 (97.7%)	4 (2.3%)
*16. Promoting ecotourism is a way of attracting more quality tourists to Phuket	160 (92.5%)	13 (7.5%)
17. Ecotourism is a kind of tourism that creates a good image for Thailand in being a beautiful tourist destination, rich with natural and cultural resources	166 (96.0%)	7 (4.0%)
18. Ecotourism in Phuket increases the income and work for local people	157 (90.8%)	16 (9.2%)
19. Ecotourism in Phuket is a way of maintaining tourist sites for a long time.	154 (89.0%)	19 (11.0%)
20. Nature walkways in Phuket are in Sirinart National Park and Kao Phra Taew	40 (23.1%)	133 (76.9%)

Statement	Correct	Incorrect
21. Bird watching gives only enjoyment to the tourists.	40 (23.1%)	133 (76.9%)
22. Camping lets the tourists able to be with nature and to experience it closely; it is a way of finding peace that cannot be found in the cities.	155 (89.6%)	18 (10.4%)
23. Forest walking, besides being a form of tourism that lets tourists experience the forests on foot, will also create excitement for tourists through climbing or walking up mountains.	124 (71.7%)	49 (28.3%)
24. Diving activities suitable for Phuket include shallow- and deep-water diving	121 (69.9%)	52 (30.1%)
*25. Touring the mangroves will enable just a study of the plant life	10 (5.8%)	163 (94.2%)

True answer : 1,2,3,5,7,11,12,15,17,18,19,20,21,22,23,24

False answer : 4,6,8,9,10,13,14,16,25

*** mean negative question**

Part 2 : Knowledge towards Ecotourism in Phuket

Statement	Strongly Agree	Agree	Not Sure	Dis-agree	Strongly Disagree
<u>Attitudes Toward Nature Base</u>	70 (40.5%)	77 (44.5%)	19 (11.0%)	3 (1.7%)	4 (2.3%)
1. Promotion of ecotourism will help in conversation of natural resources in Phuket, making it sustainable.					
* 2. Ecotourism in Phuket is only an ideal that cannot be developed into a comparable type of tourism, as general tourism	6 (3.5%)	21 (12.1%)	34 (19.7%)	91 (52.6%)	21 (12.1%)
* 3. The development of conveniences and facilities for ecotourism in Phuket must integrate and be congruent with the natural and environmental characteristics only.	43 (24.9%)	100 (57.8%)	13 (7.5%)	14 (8.1%)	3 (1.7%)
4. Having tourism resources such as natural places like the National Park, having history, art, culture, and traditions that are different enables the promotion of ecotourism	55 (31.8%)	105 (60.7%)	13 (7.5%)	-	-
5. Land-based tourism sites such as the forests and waterfalls can be organized as ecotourism sites.	63 (36.4%)	110 (63.6%)	-	-	-
6. The condition of the ocean and the beaches are the most valuable economic resources for tourism in Phuket.	75 (43.4%)	95 (54.9%)	-	3 (1.7%)	-

Statement	Strongly Agree	Agree	Not Sure	Dis-agree	Strongly Disagree
* 7. Deteriorated tourist sites should not be developed because it would be a waste of budget money, since there are other tourist sites.	3 (1.7%)	10 (5.8%)	10 (5.8%)	106 (61.3%)	44 (25.4%)
* 8. Traveling to the national parks, waterfalls, beaches, and islands is considered finding new experiences, not considered part of ecotourism.	11 (6.4%)	6 (3.5%)	7 (4.0%)	122 (70.5%)	27 (15.6%)
9. Tourism activities from nature-based tourism and tours of art and culture sites make the economy of Phuket better.	42 (24.3%)	101 (58.4%)	26 (15.0%)	4 (2.3%)	
10. The state of deterioration such as dirtiness, trash, and crowds of tourists, makes the value of the natural tourist sites deteriorate as well.	42 (24.3%)	94 (54.3%)	7 (4.0%)	7 (4.0%)	-
<u>Attitude toward Sustainable managed tourism</u>	4 (2.3%)	23 (13.3%)	41 (23.7%)	80 (46.2%)	25 (14.5%)
*11. The fast development of general tourism in Phuket has not affected the ecosystem at all.					
*12. Before going into sites such as marshlands or forests, tourists should read the announcement posts but they don't have to strictly adhere to it.	12 (6.9%)	12 (6.9%)	13 (7.5%)	73 (42.2%)	63 (36.4%)
*13. Ecotourism management is the responsibility of the government and tourism entrepreneurs only; local people have no part at all.	9 (5.2%)	6 (3.5%)	11 (6.4%)	49 (28.3%)	98 (56.6%)
*14. In the tourism industry, the condition of the ocean environment, such as for diving, must have the satisfaction of customers in mind	13 (7.5%)	37 (21.4%)	17 (9.8%)	62 (35.8%)	44 (25.4%)

Statement	Strongly Agree	Agree	Not Sure	Dis-agree	Strongly Disagree
*15. In coming to view natural tourist sites, there is no need for any regulations for the tourists.	3 (1.7%)	19 (11.0%)	4 (2.3%)	67 (38.7%)	80 (46.2%)
<u>Attitude Toward Environmental Education-Based tourism</u>	3 (1.7%)	19 (11.0%)	-	95 (54.9%)	56 (32.4%)
*16. The various tourist sites in Phuket have no need for any activities to promote knowledge about them to tourists and other people.					
*17. The public relations of the Phuket tourism agency should emphasize quantity of tourists, not quality.	3 (1.7%)	16 (9.2%)	9 (5.2%)	89 (51.4%)	56 (32.4%)
18. Giving knowledge about natural conservation and the environment to people in the community and to tourists makes them able to care for various tourist sites.	52 (30.1%)	110 (63.6%)	4 (2.3%)	-	7 (4.0%)
19. Ecotourism is a type of tourism that would let tourists have the chance to get more knowledge and to receive satisfaction from tourist experiences.	44 (26.0%)	112 (64.7%)	9 (5.2%)	3 (1.7%)	4 (2.3%)
*20. It is not necessary for ecotourism to create knowledge and understanding as well as consciousness in tourists in regards to ecology.	6 (3.5%)	26 (15.0%)	3 (1.7%)	67 (38.7%)	71 (41.0%)
<u>Attitude toward Community Participation Based</u>	36 (20.8%)	98 (56.6%)	13 (7.5%)	22 (12.7%)	4 (2.3%)
21. Ecotourism will help local people living in the area to have better lives.					

Statement	Strongly Agree	Agree	Not Sure	Dis-agree	Strongly Disagree
*22. Local people are unable to participate in ecotourism because they lack knowledge about managing tourism businesses.	6 (3.5%)	19 (11.0%)	14 (8.1%)	67 (38.7%)	67 (38.7%)
23. A lack of responsibility in the part of tourists and entrepreneurs make the conditions of the natural resources suffer.	69 (39.9%)	77 (44.5%)	-	23 (13.3%)	4 (2.3%)
*24. Every person has the right to receive the benefits of tourist resources without having to worry about any damage it would cause.	-	9 (5.2%)	7 (4.0%)	93 (53.8%)	64 (37.0%)
25. Training local people to become guides or tour leaders is an important part of ecotourism that should be done processed.	81 (46.8%)	73 (42.2%)	12 (6.9%)	7 (4.0%)	-

* mean negative question

BIOGRAPHY

NAME	Mrs. Ratree Pasunta
DATE OF BIRTH	25 April 1962
PLACE OF BIRTH	Nakorn Pathom Province, Thailand
INSTITUTIONS ATTENDED	<p>Rajamangala Institute of Technology 1982-1984 (Textile Chemistry)</p> <p>Rajabhat Institute Petchburiwittayalongkorn 1995-1998 Bachelor of Art (General Management)</p> <p>Mahidol University 1999-2003 (Environmental Education)</p>
POSITION & OFFICE	<p>1985-1987 Garden of Eden Co., Ltd Thai Garment Co., Ltd Position : QA Supervisor</p> <p>1987-2001 Mondial Orient Limited Position : QA Manager</p> <p>2001-2002 Westman Linmark Limited Position : QA Manager</p> <p>Present Waves Fareast Limited Position : QA Manager</p>